

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 56 ♦ číslo 6/2020

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

jsme na konci roku 2020, který nám moc radostí nepřinesl a myslím, že do konce roku ani moc nepřinese. Bohužel covidová krize nás provázela na jaře a nyní i celým podzimem. Všechna opatření, zákazy, příkazy a doporučení vlády ČR nám zasáhnou i do nejkrásnějších svátků v roce a do začátku adventu. Bohužel tradiční vánoční a adventní akce, které nás každoročně v měsíci prosinci provází, město zrušilo. Jedná se zejména o rozsvícení vánočního stromu na náměstí, ale hlavně o pořádání tradiční Mikulášské nadílky, která nás provází v adventní čas téměř čtvrtstoletí. Naplánovaný program se přesouvá na rok 2021. Děti nemusí být smutné, protože i v této složité době Mikuláš na naše město a na naše děti nezapomněl. V sobotu 6. 12. v podvečerních hodinách společně s čerty a anděly přijede ty nejmenší alespoň pozdravit v rámci okružní jízdy ulicemi našeho města. O tomto nápadu se můžete dočíst na jiném místě Bousováku. Co se týče novoročního ohňostroje, zde zatím město vyčkává, zda uspořádat či ne. Vše bude záležet na aktuální situaci a konkrétních vládních opatřeních. Určitě naše občany potěší oblíbený betlém, který bude opět instalován v parku na náměstí. Betlém bude letos díky úsilí a práci Františka Borovičky a manželů Nechanských rozšířen a přebudován. Můžete se všichni těšit, až se v první adventní neděli rozsvítí poblíž sochy panny Marie na náměstí.

/pokračování na straně 3/

Ježíškův příbytek těsně před dokončením a jeho hlavní tvůrci: Pavel Nechanský, Václav Myška a František Borovička.

Nový Ježíškův příbytek

Čas vánočních svátků se přiblížil a s ním i stavění betlémů. Dolnobousovští občané si už zvykli, že na náměstí je umístěn velký betlém a okolo něj adventní věnec, na který se chodí dívat se svými dětmi a vnoučaty.

V loňském roce však Ježíškův příbytek vzala a rozbořila vichřice. Bohužel už nešel zachránit, a tak jsme se rozhodli, že postavíme zcela nový. Vše jsme pečlivě rozmysleli, nakreslili plánek a začali se stavbou. Konstrukce je železná kvůli převažení, vše ostatní je ze dřeva. Střecha je

pokryta šindelem. Svatba nového příbytku trvala celkem 228 hodin. Věříme, že vydrží dlouhá léta a bude nám všem vždy před Vánoci dělat radost.

V tomto roce se betlém rozroste o další tři nové darovníky. Letošní Vánoce budou nezvyklé, spousta akcí je zrušena, a tak věříme, že betlém všem kolemjdoucím navodí příjemnou vánoční atmosféru.

Přejeme všem klidné vánoční svátky a hlavně hodně zdraví v novém roce.

Manželé Nechanských a Borovičkovi

2. a 3. 10. se uskutečnily volby do Zastupitelstva Středočeského kraje. (Foto volební okrsek Horní Bousov).

Předání šeku na 10.000 Kč pro naši fotbalovou mládež z nadačního fondu Marka Koštíře (bývalého hráče DBSK).

Dokončena oprava III. etapy hřbitovní zdi v D. Bousově.

Červnová povodeň se prohnala Továřenskou nádrží, kde přetékala voda přes břehy.

Rybářské závody dospělých (27. 6. 2020)

Pohled na nově vysazenou alej od Zvolínku na Rachvala.

Na stavbě Ježíškova nového příbytku se podíleli nadšenci z řad občanů Dolního Bousova.

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Jak jste někteří zaznamenali, tak naši zákonodárci dali o sobě v závěru roku pořádně vědět díky návrhům, jak změnit daňovou soustavu v naší zemi. To, co bylo vládou schváleno v době psaní těchto řádků, je naprosto neakceptovatelné z hlediska daňových příjmů pro obce a města pro další období. Je to degradace veřejných financí a degradace všech dobře hospodařících samospráv. Pokud projdou vládní návrhy Senátem a podpisem pana prezidenta, tak v dalším období nás čekají velmi těžké časy hlavně směrem k investicím a údržbě majetku města. Jen pro naše město by schválené změny znamenaly každoroční snížení příjmu daní o cca 8 miliónu korun. Do této nelehké situace musíme započítat i pokles příjmů z daní díky koronavirové krizi za letošní rok. To vše se děje v době, kdy města a obce sestavují rozpočty na rok 2021 a rozpočtové výhledy na roky 2022–2023. Bojují s vícenáklady díky covidu. I my jsme museli přihlídnout a reagovat na danou situaci při sestavení rozpočtu města na příští rok, který je oproti roku letošnímu zhruba o 10 % ponížen. Návrh rozpočtu bude projednán na jednání zastupitelstva města dne 9. 12. 2020. S tím, co vedení města plánuje v roce 2021, vás seznámím v prvním čísle Bousováku po novém roce.

Nyní ve zkratce informace o dění v závěru roku v našem městě a místních částech. Na konci listopadu byla konečně dokončena III. etapa opravy hřbitovní zdi v Dolním Bousov. Celkové náklady na opravu zdi ve výši 2.029.488 Kč s DPH hradilo město z vlastního rozpočtu. Část nákladů pokryla získaná dotace 500.000 Kč z Ministerstva pro místní rozvoj. Práce provedla firma Karel Hosa – Zeteza. Zbývá opravit poslední část zdi směrem k Bakovce.

V úterý 17. 11. v Den boje za svobodu a demokracii, kdy si připomínáme události z roku 1989, se sešlo několik dobrovolníků a nadšenců z řad občanů našeho města, aby vysadili 30 ovocných stromů v trase nové naučné stezky „Městem Dolním Bousovem“. Výsadbou stromů se obnovila bývalá polní cesta od rybníku Zvolínek, která vyúsťuje na silnici směr Rachvala – Trní. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na výsadbě stromů a právě 3. naučné stezky. Výsadbou stromů

podpořila dotace společnosti Škoda Auto ve výši 12.000 Kč. Jen malé upozornění pro budoucí návštěvníky stezky. Část stezky od rybníku Zvolínek podél pole, je v současné době díky deštům a rozbahnění prakticky neschůdná. Jakmile terén trochu přimrzne, provede město zpevnění terénu, aby návštěvníci mohli stezku využívat bez nějakého omezení co nejdříve. Celá trasa a stezka je z pohledu několika autorů popsána na jiných místech zpravodaje.

V závěru roku se rozeběhly terénní práce v ulici Požárníků „Pod uličkou“. Stávající nevhodný a blátivý povrch místní komunikace bude stržen a nahrazen povrchem ze zámkové dlažby. Pro místní obyvatele z této části město vybuduje sedm parkovacích stání. Stavební práce provádí firma Svoboda a budou dokončeny do konce letošního roku.

V místní části Střehom se přeci jenom v závěru roku rozeběhla několikrát odkládaná investiční akce společnosti ČEZ, přeložka vrchního vedení nízkého napětí do země. Cílem projektu je, aby tato památková zóna byla bez jakýchkoliv sloupů, které by narušovaly vzhled obce. V současné době probíhají výkopové práce a pokládka nového vedení nízkého napětí. Práce budou dokončeny během roku 2021. V rámci této investiční akce se město rozhodlo obnovit a rozšířit veřejné osvětlení. Projekt na obnovu a rozšíření veřejného osvětlení zpracoval Ing. Jiří Pelant. Typ a provedení speciálního osvětlení podléhá schválení památkářů. Město všechny požadavky splnilo. V současné době probíhá pokládka kabeláže a příprava míst pro

nové stožáry veřejného osvětlení. Nové osvětlení bude instalováno po skončení zimního období na jaře 2021. Celkové náklady na výkopové práce a kabeláž se vyšplhají na 715.000 Kč. Náklady na speciální lampy a stožáry veřejného osvětlení činí 450.000 Kč. Všechny uvedené náklady budou hrazeny z rozpočtu města.

Město prakticky celý rok pracuje ve spolupráci se správcem webových stránek města panem Ing. Petrem Hanzlem na novém webu města. Současné webové stránky jsou deset let staré a v mnohém už nesplňují to, co by měl tento informační kanál poskytovat. Pokud se vše podaří odladit, nové stránky by měly být spuštěny 1. 1. 2021.

Jak jsem avizoval na začátku slova starosty, informace o rozpočtu, plány, vize, investiční akce, žádosti o dotace atd..., o tom všem vás budu informovat na začátku roku 2021.

Klidné svátky a pevné zdraví vám přeje

*Miroslav Boček
starosta města*

Vážení spoluobčané,

dovolte mi v těchto nelehkých dnech, kdy se nemůžeme shromažďovat, alespoň touto formou sdělit všem občanům našeho města a místních částí vánoční přání.

Kouzelný čas Vánoc se blíží. Čas, kdy se všichni příbuzní potkávají u štědrovečerního stolu, aby si projevíli vzájemnou lásku a úctu, zavzpomínali na svoje příbuzné, kteří během roku odešli.

Prožijte svátky v klidu a pokoji. Zapomeňte na všechno zlé, co nás během letošního roku potkalo. Radujte se z maličkostí, oslavujte Ježíška, buďte pokorní a držte při sobě. Do nového roku Vám přeji dostatek sil, odvahy a trpělivosti.

Jménem pracovníků městského úřadu a zastupitelů města Vám přeji klidné svátky, pevné zdraví, štěstí, lásku nejbližších a vše dobré v roce 2021.

*Miroslav Boček
starosta města*

Anketa o městské zeleni – 2. část

Dále je uvedeno pokračování článku, který vznikl jako reakce na podněty občanů sesbírané v anketě o veřejné zeleni v loňském roce. Dnes jsou uvedeny náměty, které jsou z pohledu starosty města Dolní Bousov již v řešení nebo v plánu.

Vřešení

- ▶ *nový park za benzínkou* – Paní Adamovou byl zpracován návrh, mělo by se jednat o doplnění zeleně, mobiliář, chodníčky, oplocení výběh pro venčení psů atd. Realizovat se bude začátkem jara 2021.
- ▶ *péče o již zasazenou zeleň* – Bude realizována dle dokončovaného pasportu veřejné zeleně a instrukcí pí. Adamové.
- ▶ *více remízků v polích, pásy květnatých luk, pestrost ve výsadbě, dělat něco pro zadržování vody v půdě (např. podle modelu Zdoňov), nepoužívání roundupu a podobných chemických přípravků, ale horké páry.* – Město DB zakoupilo stroj na páru, era Roundupu končí. Remízky v polích soukromníků neovlivníme.
- ▶ *Pokud už někde stromy a keře jsou, město je neodstraňuje ani nenahrazuje novými uhynulé rostliny. A v případě stromů ani péče o jejich dřevěné opory není dobrá. Rozpadlé jsou lidmi odhazovány mimo chodníky, kam zrovna oko padne. Dále se mi nelíbí bezúčelné stříkání chodníků herbicidy, které se touto cestou dostávají do podzemních vod. Chodníky jsou rozpadlé i v nových zástavbách a plevel prorůstá vzniklými otvory ve spárách. Doporučuji likvidaci parou.* – Reakce viz výše – nová zahrádka.
- ▶ *Jako problém vnímám nechut města budovat nový vrt pro doplnění kapacity pitné vody, kolísání tlaku vody pocítujeme v denních špičkách různě v roce ne jen v letních měsících! Celková strategie vodního hospodářství našeho města je minimálně a když už tak velmi zaobaleně prezentována občanům, a z těchto kusých informací se jeví jako neucelená, nepromyšlená do budoucna...* – Nechut řešit situaci není – město je vlastníkem a správcem vodovodu a má zpracovaný plán obnovy a údržby vodovodu, kterým se řídí. Nový záložní vrt je v plánu, již je zpracován hydrogeologický posudek na nový vrt v lokalitě vodojemu v Horním Bousově, nyní se zpracovává projektová dokumentace (dále jen PD) a budou následovat legislativní kroky pro povolení vrtu.

V minulých letech byl opraven vodojem, máme stavební povolení na opravu čerpací stanice ve Střehomi, připravuje se PD na výměnu hlavního přivaděče vodovodu Střehom – Horní Bousov – Dolní Bousov (k Baráčku). Během několika let se eliminovaly prakticky všechny velké úniky na trase vodovodu, každoročně probíhá výměna poškozených šoupat a hydrantů. Během dalších let bude město postupně přecházet na výměnu vodoměrů s elektronickým odpočtem (výměna už probíhá). Připravuje se nový vodovod v obci Ošfovice, je zpracovaná PD, město žádá o stavební povolení.

Lidé se musí naučit chovat ke spotřebě vody a vážit si každé kapky a ne napouštět bazény a zalévat v nočních hodinách své trávníky.

V plánu

- ▶ *Chodník z Bousova na Rohatsko* – Po realizaci rekonstrukce krajské komunikace DB – Rohatsko – Bechov – Obrubce, je dohoda mezi městem a obcemi Rohatsko a Obrubce, že se budou finančně spolupodílet na zpracování studií a PD pro vybudování chodníku či stezky.
- ▶ *Více cyklostezek, in-line dráhu, oprava nádraží* – Naučné stezky se dají využívat jak pro pěší, tak i pro cyklisty, in-line dráha je v plánu, je zpracovaná PD, bude se žádat o stavební povolení a případnou dotaci. Nádraží je ve vlastnictví SŽDC, PD na opravu je zpracovaná, záleží na tom, kdy vlastník budovy se rozhodne projekt realizovat a to město neovlivní.
- ▶ *Revitalizace náměstí a rekonstrukce koupaliště* – Město DB zadalo zpracování studie na revitalizaci náměstí, která by měla být hotová do konce roku 2020, poté budou následovat další stupně zpracování PD. Je to dlouhodobý projekt, který musí být podpořen dotací. Koupaliště – záměrem města je koupaliště opravit, zachovat současný přírodní ráz, jedná se o velkou investici do zařízení, které je v provozu pouze 2-3 měsíce v roce, město nechá zpracovat PD a bude sledovat dotační tituly na opravu. Dosud žádné nebyly.
- ▶ *Na stezky dřevěné sochy... např. jako mají v hradeckých lesích, nebo Ježíškova stezka na Božím Daru... je to dobrá motivace*

pro malé děti a myslím si, že by to zvýšilo návštěvnost obce. Bousovské stezky jsou krásné, ale nejsou úplně pro menší děti. – Dobrý nápad, stačí zvolit motivy a najít řešbáře...

- ▶ *Zlepšit úroveň koupaliště* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Lepší koupaliště; in-line dráha* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Není zde in-line dráha ani cyklistická stezka* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Více využití pro děti (oprava koupaliště, dopravní hřiště pro děti)* – Odpověď viz výše. Dopravní hřiště pro děti – Nejsou vhodné prostory.
- ▶ *Od paní Lukašové směrem k benzínce po levé straně by chtělo dosázet nějaké keře (hodně jich tam chybí).* – Uvažuje se zde o výsadbě stromů – liniová výsadba.
- ▶ *Chybí tu cyklostezka, např. na Rohatsko či Bechov* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Přijde mi, že keře vysázené podél silnice od benzíny k náměstí jsou ořezávány brutálně, nedá se jim možnost kvést. Ušchlé keře nebo keře na pokraji životaschopnosti by mohly být odstraněny. Květinové záhony kolem DPS jsou velmi zanedbané.* – Odpověď viz výše, ve spolupráci s pí. Adamovou se postupně bude upravovat okolí DPS.
- ▶ *Měla by se zlepšit péče o stromy – zastřihávání, kontrola okolí – např. jimi poničené chodníky. Město by mohlo péči o zeleň pověřit městského zahradníka – vytvořit pracovní místo pro osobu s patřičným vzděláním. Některé keře ani nemají šanci vyrůst a jsou zbytečně moc zastřižené.* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Celoroční odborná údržba, hnojení, zavlažování. Neudržované houští na křižovatce, údržba laviček* – Odpověď viz výše, vše souvisí s pí. Adamovou a novým pasportem zeleně.
- ▶ *Po nové výsadbě stromů kontrolovat plané výhony, povolovat kotvení, pravidelná závlivka, řez...* – Odpověď viz výše.
- ▶ *Koupaliště – opravit, doplnit skluzavkou, občerstvení, využití pro malé/velké děti.* – Odpověď viz výše, souvisí s PD, dotacemi a dalšími kroky.

Pokračování příště.

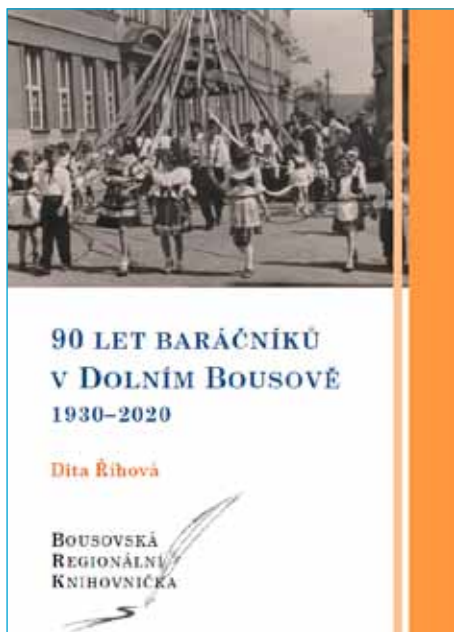
Dita Říhová

Krátce z Bousovska

Letošní povodeň, která zaplavila část Dolního Bousova, se prohnala Továrenskou nádrží, kde přetékala voda přes břehy. Došlo k odplavení některých druhů ryb z našeho revíru. Tato povodeň se prohnala i rybníkem Zvolínek, který rovněž čelil náporu vody a přetékal přes hráze. Hladina vody byla nad čepem víka. Také tam voda odplavila ryby. Některé se našli i 300 metrů od rybníka na louce. Doufám, že takovéto extrémní již v budoucnu nenastanou. Ještě něco pozitivního. Jsem rád, že se do rybníků a potoků opět vrací v hojném počtu úhoři. V letošním roce se na Továrenské nádrži ulovilo hodně malých úhořů, kteří jsou důkazem vysazování v různých rybářských lokalitách. Není výjimkou ulovení úhoříků do čeřenu o velikosti rousnice. Jelikož se úhoř v našich vodách nevytírá, musí se jeho "monté" dovážet z jiných zemí. Jde o hodně drahou záležitost, která se ale vyplatí v podobě krásných úlovků tohoto tajemného exempláře.

M. Bari

Publikace o našem regionu. Edice Bousovské regionální knihovničky (zkráceně BRK) se v letošním roce rozrostla o další přírůstek. Počátkem října byl vydán sborník k 90 letům existence Sdružené obce baráčníků pro Dolní Bousov a okolí. Publikace měla být slavnostně představena 24. října během výročního zasedání obce baráčníků v sokolovně. Bohužel epidemiologická situace v České republice neumožnila uspořádání takovéto hromadné akce.

Brožura plná dobových fotografií je v otvíracích hodinách k dostání v infocentru v Kostelní ulici.

D. Říhová

Sázení stromků a nová naučná stezka „Městem Dolním Bousovem“

Sázení stromků podél obnovené polní cesty na 3. NS se odkládalo kvůli pandemii z 28. 10. na 17. 11. 2020. Situace kolem nemoci se sice příliš nezlepšila, ale zakoupené prostokořenné stromky musely do země v každém případě. Proto se ve sváteční odpoledne sešlo několik lidí, kteří se účastnili výsadby jako dobrovolníci. Byli to převážně obyvatelé Dolního Bousova: členové zastupitelstva v čele s panem starostou, obě vedoucí Přírodovědného kroužku s rodinami, děti z kroužku s rodiči a sourozenci a další příznivci přírody a Dolního Bousova. Samotná výsadba pro dobrou účast netrvalo dlouho, za hodinu a půl bylo hotovo, včetně tří poctivých kůlů kolem každého stromku, plastové košíčky kolem kmínku a lesnického pletiva proti okusu. Tímto bychom chtěli moc poděkovat všem, kdo přišli a přiložili ruce k dílu. Sázele se vysokokmeny jabloní (19 ks), ořešáků (2 ks), třešní (3 ks), švestek (3 ks) a rynglů (3 ks), celkem 30 stromků. Výsadba byla podpořena z grantového programu Škoda Stromky pro rok 2020. Zároveň s touto výsadbou byla nahrazena jedna odumřelá jablonoň z loňské výsadby u první naučné stezky poblíž železniční zastávky na Rohatsku.

Rádi bychom vás pozvali k procházce po nové NS Městem Dolním Bousovem, ale jeden úsek stezky (mezi Zvolínkem a obnovenou polní cestou k Rachvalům) je v současné době téměř neprůchozí kvůli bahně. Plánuje se udusání terénu a vysypání zmíněného úseku drtí, až země aspoň trochu zmrzne a technika tam nezapadne. Nová stezka začíná i končí u nádraží v DB, okruh je dlouhý cca 3-4 km a vede převážně městem. Dovíte se spoustu informací o třech rybnících, na které narazíte cestou, o areálu Děti lesa Honzy Cindra, o autokrosu na Rachvalách, o lipách svobody, studánce Žbeličku a mnoho jiného z přírody a historie našeho města.

P. Bartková

Mikulášská nadílka v Dolním Bousově bude letos pořádná jízda... a to doslova

Když se Lucifer a Mikuláš dozvěděli, že

letošní Mikulášská nadílka na náměstí všem „Covidové situace“ nebude, rozhodli se podívat na malé BOUSOVÁKY po svém!

23. ročník Mikulášské nadílky, který se má uskutečnit 5. 12. 2020, proběhne letos netradičně. Lucifer s čerty a Mikuláš s anděly se projedou společným kočárem bousovskými ulicemi. Kočár vyjede v 17 hod. za doprovodu hudby z městského rozhlasu. Trasa je naplánována tak, aby mělo možnost vidět kočár co nejvíce dětí. Seznam ulic můžete najít níže (bohužel nelze projet všemi ulicemi). Nejedná se o trasu a záměrně neuvádíme časy, kdy se v jaké ulici kočár objeví. Není možné to odhadnout, a tak věříme, že čekání na Lucifera a Mikuláše bude příjemné a napínavé a bude to pro celou rodinu nový zážitek...

Snad alespoň touto variantou budete moci cítit mikulášskou atmosféru, která neodmyslitelně patří k českým předvánočním tradicím.

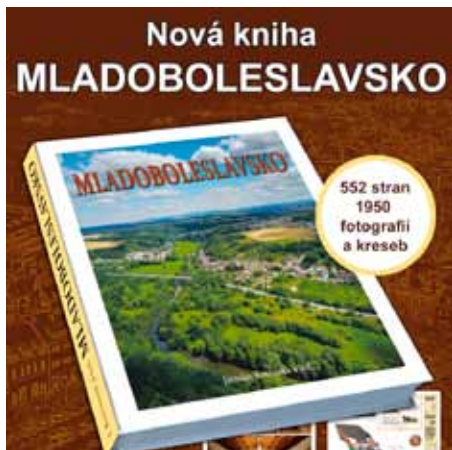
Celá akce bude přizpůsobena všem vládním opatřením, která budou tou dobou aktuální. Respektujte prosím např. to, že se zřejmě nebude možné shlukovat ve skupinách a bude třeba nutně celou akci sledovat za okny nebo jen před vaším domem.

Budeme se na vás těšit a doufáme, že se na 24. ročníku Mikulášské nadílky uvidíme opět na bousovském náměstí v hojném počtu!

Seznam ulic: Mírová, Příhonská, Akátová, Kaštanová, Javorová, V Kališti, Lomená, Záhumní, Lhotecká, Zahradní, Školní, náměstí T. G. M., Dlouhá, K Piváku, Rachvalská, Nádražní, Požárnicků, V Lipkách, Kolonie, Maštálkova, Na Školništi, Okružní.

Aktualizace celé akce nebo případné změny naleznete na stránkách **Infocentra DB a na facebook.com/Dolni-Bousov-oficial**

Tým Lucifera a Mikuláše

Dárková publikace Mladoboleslavsko.

Začátkem října zahájilo Infocentrum Mladá Boleslav prodej knižní novinky ze své produkce, publikace „Mladoboleslavsko“. Za texty a fotografiemi v knize stojí Ing. Jaroslav Kocourek, Jiří Dufek dodal

texty a řezy automobilů, Ing. arch. Jaroslav Staněk přispěl třiceti nákresey budov. Novinkou v této knize jsou kresby zvířat od RNDr. Jana Hoška, dále spolupracovali Václav Šolc, autor oblíbené knižní série Mlýny, a Mgr. Jiří Bartoš Sturz, odpovědný za historické korektury. Protože má knížka regionální obsah, spolupracovala na ní i infocentra z okolních měst. V knize má tedy svou kapitolu i Dolní Bousov, ale najdete tam také Kněžmost, Bakov n. Jizerou, Dobrušku, Dětenice, Sobotku a další. Text na obálce knihy uvádí:

„Objevte s námi Mladoboleslavsko, které není jen centrem automobilového průmyslu, ale nabízí i mnoho turistických potěšení. Na své si zde přijdou milovníci historie, přírody i techniky. Ať už vyrazíte prozkoumat komnaty majestátních hradů a zámků, vystoupáte na jednu z místních rozhleden či objevíte v některém z muzeí,

jak se zde žilo našim předkům, nudit se rozhodně nebudete. Téměř dva tisíce fotografií a kreseb Vás zavedou i za hranice našeho regionu a představí možná dosud neobjevená místa. Doufáme, že Vás tato kniha bude inspirovat k mnoha zajímavým výletům po Mladoboleslavsku!“

Knihu o rozměrech 22,5 x 22,5 cm s celkem 552 stránkami na křídovém papíře můžete v infocentru zakoupit za 390 Kč.

D. Říhová

OPRAVA. V minulém čísle zpravodaje Bousovák se vloudila chyba v popisku pod fotografií historické stříkačky na dětském dni - bylo zde uvedeno, že se jedná o techniku SDH Solec, správně mělo být uvedeno SDH Rohatsko. Hasičům z Rohatska i autorovi fotografie panu Plešingerovi se tímto velmi omlouvám.

D. Říhová

V této rubrice je místo i pro vaše sdělení, názory a zajímavé informace, na které byste rádi upozornili další obyvatele Dolního Bousova a okolí. Své příspěvky zasílejte emailem či poštou do redakce nebo je přineste osobně do infocentra v Kostelní ulici.

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Krimi:

- ◆ **Nestydaté nevinátka** (D. Dán) Dvojice detektivů z oddělení vražd vyšetřuje bestiální vraždu studentky architektury Moniky, kterou vrah uškrtil doma u rodičů, v jejím pokoji.
- ◆ **Zrcadlový muž** (L. Kepler) Román ze švédské detektivní série v hlavní roli s komisařem Joonem Linnou. Tentokrát vyšetřuje brutální vraždu nedospělé dívky.
- ◆ **Katův polibek** (M. Kallentoft) Jednátá kniha švédské kriminální série o Malin Forstové, která nyní řeší sérii incidentů následujících po únosu letadla.

Romány:

- ◆ **Konec starých časů** (C. Kornová) 2. díl Ságy jednoho století. Příběh čtyř přítelkyň narozených kolem roku 1900 v Hamburku je rodinnou ságou odvíjející se na pozadí dvou světových válek v Německu.

- ◆ **Aristokratka u královského dvora** (E. Boček) Další pokračování fiktivního deníku Marie III. z rodu Kostků, ve kterém s humorem popisuje návštěvu u nizozemské královny.

- ◆ **Veselá svině s račíci a depkou** (A. Kábelová) Autobiografický román renomované novinářky, ve kterém obdivuhodně upřímně a bez sebelitosti vykresluje svůj boj se zákeřnou nemocí.

- ◆ **Schovej mě v dešti** (J. Moyesová) Tři generace žen, jeden příběh. Splněný sen o shledání vnučky a babičky se změnil v horlivé pátrání po tajemství minulých let, která doteď zůstávala pohřbená...

- ◆ **Hotýlek na Islandu** (J. Caplin) Milostný román odehrávající se během zimních měsíců na Islandu vypráví příběh milé a odvážné Lucy, která se musí otřepat po prožité zradě a jít dál.

- ◆ **Cizí královna** (R. Gablé) Historický román zasazený do saských zemí poloviny 10. století o Ottovi Velikém.

Naučná literatura:

- ◆ **Můj příběh** (M. Obamová)
- ◆ **Uchem jehly** (Z. Czendlik a jeho hosté)

- ◆ **Božský Karel** - srdce nehasnou, legendy nekončí

- ◆ **Životní příběh Jana Mikoláška** - pravda o slavném českém léčiteli (M. Šulc)

Aktuální otevírací doby

Níže jsou uvedeny změněné otevírací doby některých institucí v Dolním Bousově. Změny nastaly v reakci na současnou epidemiologickou situaci v ČR. Jsou platné k 25. 11. 2020 a mohou se postupně měnit v souladu s vládními nařízeními.

Městský úřad

pondělí	8:00 - 11:00	14:00 - 16:00
středa	8:00 - 11:00	14:00 - 16:00

Infocentrum

pondělí	8:00 - 13:00
středa	12:00 - 17:00

Knihovna

Výdejní a návratové okénko v provozu během obvyklé otevírací doby knihovny.

Šterný dvůr

úterý	8:00 - 17:00
sobota	8:00 - 12:00

Miloslav Vejražka – letec RAF

Dne 15. listopadu jsme si připomněli 110. výročí narození Miloslava Vejražky.

Před měsícem jsme se sešli před bousovským hřbitovem, abychom uctili 80. výročí jeho hrdinské smrti. Bylo to setkání komorní, jak si žádala aktuální epidemická situace. Iniciátorem akce byl pplk. Martin Krédl (člen Čs. obce legionářské Mladá Boleslav). Za rodinu byl přítomen herec David Vejražka, syn národního umělce Vítězslava Vejražky a synovec vzpomínaného letce Miloslava Vejražky. Dalším aktérem byl mjr. Ing. Filip Hlaváček, syn Ing. Jiřího Hlaváčka, který se zasloužil o vztyčení dřevěného kříže s pamětní deskou Miloslavu Vejražkovi v Dolním Bousově. Setkání osobně zaštil starosta města Miroslav Boček. Dalšími účastníky byli pan Zdeněk Zdobinský, badatel a průvodce Davida Vejražky, městská kronikářka Helena Koničková a autor těchto řádků.

Po položení květin se účastníci přesunuli na bousovskou radnici, kde proběhla improvizovaná minikonference o událostech nejen 2. světové války. Žasl jsem nad desítkami pozoruhodných detailů ze života Miloslava Vejražky i jeho tragického konce. Čilá korespondence pak ještě řadu dní doplňovala a dokreslovala obraz výjimečného člověka. Současný stav poznání zde nyní předkládám.

Otec František Vejražka se narodil v Pozdní u Nového Strašecí 2. 11. 1885. Jako vyučený švec byl velmi podnikavý, a tak v roce 1908 pobýval v německých

(saských) Drážďanech. Toho roku se oženil s Marií Nezkusilovou z Prahy. Na svatbu si však zajeli do „domáčího“ (rakousko-uherského) Hřenska. Dne 15. 11. 1910 se jim v Drážďanech, Wartburgstraße 25, narodil prvorozený syn Miloslav. Záhy nato se vrací rodina do Čech, konkrétně do Dolního Bousova. Zde se jim narodil 9. 5. 1915 v čp. 270 na náměstí (dnes kavárna Holiday Cafe, předtím řeznictví) druhozený Vítězslav, pozdější herec a režisér Národního divadla. Otec František byl výrazně sociálně orientovaný, je považován za průkopníka sociální demokracie na Jičínsku, v Bousově zakládal KSČ, profesionálně tu působil jako fotograf. Po 2. světové válce se stal předsedou JZD v Kadani (v rámci dosídlování pohraničí), a pak předsedou ONV v Havlíčkově Brodě.

Syn Miloslav nastoupil v září 1916 do 1. třídy bousovské obecné školy, absolvoval ji s výborným prospěchem a z páté obecné přešel na reálku do Mladé Boleslavi. Jeho prvotní profesní orientaci neznáme. Ale v průběhu vojenské prezenční služby byl roku 1932 jmenován podporučíkem a stal se vojákem z povolání. Poté absolvoval Vojenskou akademii v Hranicích a jako premiant dělostřeleckého oboru byl roku 1935 povýšen do hodnosti poručíka. V československé armádě pak dosáhl ještě hodnosti nadporučíka. Stihl se i oženit. Po německé okupaci Československa v březnu 1939 odešel do zahraničí. Jeho

manželku Ritu pak okupanti obratem internovali v táboře ve Svatobořicích.

Miloslav Vejražka bojoval nejprve ve Francii, poté byl translokován do Velké Británie a vyškolen na radiotelegrafistu 311. čs. bombardovací perutě. Osudné noci z 16. na 17. října 1940 se vracel jeho bombardér Wellington KX-K z náletu na Brémy. V důsledku velmi špatného počasí se stal letoun takřka neovladatelný, navíc bylo ztraceno radiové spojení. Přesto se posádce podařilo doletět nad Anglii. Kapitán vydal rozkaz k postupnému opuštění letounu na padácích. Miloslav Vejražka vyskočil v 03.00 hod. Ještě 17. října 1940 byl nalezen ve West Willoughby (SV od Granthamu) mrtev kvůli pravděpodobně závadě na padáku. Dle jednoho svědectví jej omylem zastřelil příslušník britské domobran. Když Vejražka zůstat viset s padákem na stromě a ozýval se špatnou angličtinou, považoval jej za německého interventa. Byl pohřben 21. října 1940 na hřbitově u kostela All Saints (Všech svatých) v anglickém Honingtonu (SV od Cambridge), který byl první základnou perutě.

Jeho manželce Ritě bylo po válce zřejmě dovoleno vystěhovat se do Velké Británie. Děti pravděpodobně neměli.

Miloslav Vejražka byl zpětně k 28. říjnu 1939 povýšen do hodnosti kapitána. In memoriam byl vyznamenán 8. května 1946 Čs. válečným křížem 1939, vojen-

Zleva: Filip Hlaváček, David Vejražka, Miroslav Boček a Martin Krédl u pomníku padlých ve 2. světové válce před hřbitovem v Dolním Bousově.

skou medailí Za zásluhy I. stupně a medailí Za chrabrost. V 90. letech byl in memoriám povýšen do hodnosti podplukovníka.

Dočíst se o Miloslavu Vejražkovi můžete v těchto knihách:

- Radosta, P.: Noci nad Německem. NADAS, Praha 1990, s. 68–69
- Rajlich, J.: Na nebi hrdého Albionu. Černá kronika československého letectva v RAF 1940–1945. 7. část, s. 95–96 a v Bousováků č. 2/1995, s. 8–9, v článku Jiřího Hlaváčka Velký dluh.

Moje veliké díky za poskytnuté údaje a vstřícnost patří pánům Martinu Krédlovi, Davidu Vejražkovi, Zdeňku Zdobinskému a Filipu Hlaváčkovi.

Nezapomínejme!

Tomáš Grindl

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

Knihovně a IC Dolní Bousov

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ VE STŘEDU 30. ZÁŘÍ 2020 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZISKÁNA ČÁSTKA:

5 771 Kč

Český den proti rakovině 2020

VYBRANÉ PŘÍSTROJE BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

DĚKUJEME!

Pro pořadatele akce: MUDr. Michaela Frňochová

Za organizační sítky: Mgr. Jana Maslecová

Před sto šedesáti lety se narodila operní pěvkyně Antonie Havlíková

4. září 1860 se v patricijské rodině bousovské narodil a operní a operetní pěvkyně Antonie Havlíková. Její otec Albin Havlík měl v Bousově koloniální obchod, vedle toho koželužnu a jako první v kraji zabýval se výrobou obuvi ve velkém. Její matka Anna byla váženou měšťkou a v roce 1866 fungovala při svěcení praporu zpěváckého spolku Stojmír jako kmotra. Rodina četla pět sester, z nichž nejstarší Marie se stala chotí soboteckého lékárníka Ph Mr. Josefa Macouna. Na nejmladší Tónynce se záhy ukázalo, že je nadaná krásným hlasem, sdruženým s rovněž takovým zevnějškem i příjemnými osobními vlastnostmi, což vše ji předurčovalo k dráze divadelní umělkyně.

Na měšťance v Jičíně, kterou absolvovala, si učitelé i učitelky všimli jejího hlasového nadání a doporučovali ji Pivodovu operní školu. Přáním rodičů však bylo, aby se Tónynka stala učitelkou. Moudrá maminka ale přece požádala o radu svého spolužáka z Dětenic, prof. Foerstra, ředitele kůru u svatého Vojtěcha v Praze, otce to znamenitého hudebního básníka Dr. Josefa Bohuslava Foerstra, aby Tónynčin hlas vyzkoušel. Výsledek byl, že doporučil konzervatoř. Ale přijetí tam se nedalo hned uskutečnit pro dívčino mládí. Byla proto zapsána do operní školy Lukesovy, kdysi prvního tenora Prozatímního divadla (*Jan Ludvík Lukes, 1824–1906, ve své*

době patřil k nejvýznamnějším českým zpěvákům. Skončil 1873, pak učil v operní školy B. Smetany, poté si otevřel vlastní školu). Při tom navštěvovala na Vyšší dívčí škole jako mimořádná žákyně přednášky z estetiky soboteckého krajana profesora Dr. F. V. Jeřábka, pak lekce ze všeobecných dějin a z itaštiny. Po ukončení operní školy v roce 1880 působila krátce v Českých Budějovicích a v Plzni, kde v činohře tehdy hrál tragéd Vojan, a odešla do Šlesvicka-Holštýnska v Německu, kde byla angažována v městských divadlech v Rendsburgu a později v napolo již dánském Flensburgu. Tam se v mnohém zdokonalila a oblíbila si zvyky a pořádek v divadlech panující. Vrátila se po třech letech do vlasti a zúčastnila se v říjnu 1883 jako sólistka na hudební a pěvecké akademii ve prospěch Ústřední matice školské v Sobotce a pak ještě na koncertě ve svém rodném Dolním Bousově. „Mám ráda svoje rodiště Dolní Bousov,“ píše v jednom listě, „ale mám ráda také Sobotku, kde jsem chodila do 4. a 5. třídy obecné školy k řediteli Sakařovi.“

V létech osmdesátých a devadesátých působila ve vlasti u divadelních souborů zprvu Zölnerově a pak Trnkově ve všech významnějších městech Čech a Moravy. Její nastudovaný repertoár – český i německý – byl velmi obsáhlý. Nejmilejší její operní árie byly Vendulka v Hubičce, Lidunka v Blodkově Studni, Mařenka v Pro-

daně nevěstě, Leonora v Troubadouře, operetní pak Giroflé-Girofla, Krásná Helena, Krásná Galathea, Fiametta v Boccaccio, Mamselle Mitouche, Kněžna Ninetta a mnoho jiných. Leč po čase ji všechna chvála publika a sláva šumných potlesků i záře ramp zevšedněly a neustálé cestování ji přestalo těšit. A také, jak sama řekla: „Velmi mne trvalé zákulisní intriky roztrpčovaly.“ Proto se života na prknech zřekla a odešla do soukromí.

Dávná touha ji stále pudila do Ruska, poznat zem, lid a jazyk. To se jí vyplnilo v roce 1905. A prožila tehdy v širé, slovancké ruské zemi celých dvacet let. Prodělala tam mnoho dobrého i zlého. Světovou válku, vyhnanství, revoluci, bolševický převrat, dlouhotrvající vojnu rudých proti bílým. A pozbyla tam skoro všech svých pozemských statků.

Do vlasti se vrátila roku 1925 a usídlila se ve starobylém městečku Chýnově u Tábora, rodišti významného sochaře Františka Bílka. Ale ani tam na své rodiště nezapomínala, a radovala se z každého jeho úspěchu a pokroku. V Chýnově byla pro své životní zkušenosti, laskavé srdce a ryzí vlastenecké citění oblíbena a ctěna. Zemřela zde 28. 3. 1942.

(Zdroj: *Věstník hospodářského družstva v okrese soboteckém z 1. 9. 1940*)

Miloslav Ječný

Další bechovské a svobodínské zvyky a zvyklosti

Protože je podzim, který se zanedlouho přehoupne v pro mnohé z nás předlouhou zimu, zaměřila jsem se tentokrát na zvyky související s tímto obdobím. Začátek podzimu byl vždy spjat s oslavami konce sklizně. Vše bylo pod střechou, úroda z polí byla sklizená, úroda ze zahrad zavařená, naložená či usušená. Lidé si mohli oddychnout, odpočinout si a také se za celoroční dřinu odměnit. Teď také měli konečně čas se sejít, posedět, popovídat si, sdělit si novinky a také se dobře najíst a napít. O vesnickém posvícení se museli mít všichni dobře. V tomto článku se zmíním i o venkovské pouti, která se posvícení velmi podobá. Slavila se však vždy na jaře nebo v létě.

Začátek prosince je spjat s lidovými zvyky jako jsou Barbory či Mikuláš. Tyto zvyky ještě na mnoha místech dosud přežívají a těší se velké oblibě. V minulosti také ještě chodily Lucky neboli Lucie. Svatá Lucie, tajemná bílá postava, kontrolovala pořádnost hospodyněk, a pokud domácnosti nezářily čistotou, trestala. Svátek svaté Lucie patřil k dalším pěkným adventním zvykům, jehož oslavy už ale dávno vymizely. Lucky trestaly i děti. Lucka byla bíle zahalená, mívala dlouhý špičatý nos, zahalenou měla i tvář. Ztělesňovala strach a hrůzu. V ruku drživala proutek. Navštěvovala jednotlivá stavení a strašila děti, že jim rozpáře břicho nožem, když se o adventu nebudou postit. Někde chodilo Lucek více a dětem, které byly hodné, daly malý dárek, zatímco ty zlobivé vyšlehalaly metlou. V jiných místech naší země zase byla Lucka stará hrbatá žena, jejíž obličej zakrývala maska. Ta zlobivé děti tloukla vařečkou. Lucky chodily 13. prosince. Dodnes všichni známe pranostiku, která praví „Svatá Lucie, noci upije a dne nepřidá.“ Rčení pochází ze středověku, z dob, kdy lidé používali juliánský kalendář a zimní slunovrat připadal na 13. prosince. V 16. století se začal používat přesnější gregoriánský kalendář a slunovrat se o několik dní posunul. Přesto je na rčení mnoho pravdy, což můžeme pozorovat na východech slunce. Do svátku svaté Lucie vychází slunce čím dál později a večer zapadá dříve než předchozí den – noci se

Bechovské Barbory (cca rok 1995)

prodlužují. Původ jména Lucie je z latinského slova lux, což znamená světlo. Jméno Lucie se tak překládá jako světlá nebo zářící. Tak doufejme, že i pro nás všechny nastanou konečně lepší dny plné světla.

Posvícení

S držněním posvícení je to stejné jako s poutí. Posvícení se slavilo vždy na podzim, na Bechově a Svobodíně to bylo první neděle po svatém Václavovi, tedy po 28. září. I o posvícení se hodovalo, peklo se několik plechů koláčů či malých koláčků. Scházeli se příbuzní, známí, sousedé. Nesměla samozřejmě chybět dobře vykrmená husa.

Husy se chovaly v mnoha staveních. Tak, jak to známe z knížek, chodily i na Bechově a Svobodíně děti husy pást. Zjara a v létě se chodilo až k Lucké hájence, na podzim pod zahrady za Klenici, tam se husy pásly na strništi. Děti si zatím dělaly ohníčky, opékaly si nalezené brambory, pářily bramborovou nať a vůně ohníčků se nesla až do vsi. Někdy dostaly děti doma veliký košík, do kterého musely nasbírat na poli zapomenuté klásky. Když se šlo domů, hnaly je děti celou vesnicí v jednom houfu. Zajímavé bylo, že u chalupy, do které husy patřily, se vždy samy od sebe

oddělily. S příchodem podzimu začalo intenzivní vykrmování hus, aby z nich mohla být první pečínka na posvícení a pak na svatého Martina a posléze i o Vánocích, nejčastěji na svatého Štěpána na druhý svátek vánoční. Hospodyně doma připravovaly pro husy šišky, také se jim říkalo šlejšky, z ječného nebo pšeničného šrotu a vody, někdy se přidávala i mouka či chléb. Kdo chtěl vypěstovat husu s velkými játry, vyráběl šišky z kukuřičného šrotu. Šišky se sušily a před krmením se namáčely ve vodě, aby lépe klouzaly do krku. Pamatuji se, jak moje babička krmila husy ve chlévě, sedla si na stoličku, husu vzala mezi nohy a postupně jí strkala šišky do krku. Někdy se musela šiška v krku opatrně stlačovat dolů. Takto to tehdy dělaly všechny hospodyně. Dnes se od podobných praktik upustilo, ale například ve Španělsku nebo v Itálii, kde je paštika z husích jater stále ve velké oblibě, se takto vykrmují husy dodnes.

Pouť

Nevím, do jaké míry se na Bechově a Svobodíně drží pouť dnes, ale myslím si, že termín té naší znají už jen ti nejstarší. Nepamatuji se, že by se pouť nějak veřejně držela. Oslava zřejmě probíhala pouze v domácnostech tím způsobem, že se upekla husa nebo kachna, uvařil se kaldoun a napekly se koláče. Na hostinu se zvali většinou příbuzní, kteří si nesli domů i nějakou tu výslužku. Bechovská pouť připadala na neděle sedm týdnů po Velikonocích, neměla tedy pevně stanovený termín, jak tomu bývalo zvykem jinde. Na Bechov nikdy nejezdili komediantí s pouťovými atrakcemi.

V dřívějších dobách chodili lidé na pouť na Všeborsko. Všeborská pouť bývala velmi slavná a přicházeli sem, mnohdy pěšky, návštěvníci ze všech okolních vesnic. Z Obrubců, z Obrub, z Lítkovic, ze Solce i ze Solečku, z Malobratřic, z Kněžmosta, z Martinovic či Sukorad i ze vzdálenějších míst. Stával tam kolotoč, samozřejmě i houpačky a bechovští kluci tu nejčastěji kupovali gummy na praky, nejlepší prý byla tloušťka pět milimetrů. Teprve s takto vybavenými praky to bývala ta správná bitka.

V 60. letech začínají Bechováci a Svobodíňáci navštěvovat proslulou pouť ve Vlčím Poli. Konala se vždy kolem 1. května a nabízela spoustu atrakcí. Řetízkový kolotoč, malý kolotoč, houpačky, střelnici, různé stánky. Nikdy nesměla chybět nabídka štěstíček, která se prodávala za korunu. V obálce nebo v malém papírovém sáčku jste vždy našli nějakou drobnost, která potěšila vaši dětskou duši. Nechyběla ani cukrová vata na špejli a všudypřítomná hlasitá hudba. Nám děvčatům se pouť nejvíce líbila tehdy, když nám nějaký chlapec věnoval navoněnou papírovou růži, kterou vystřelil, nebo když nás pozval na řetízkový kolotoč. Na pouť se sjížděli lidé z blízkého i vzdálenějšího okolí, mnozí Bousováci chodili na pouť těch několik kilometrů procházkou.

„Termín pouti byl vždy v neděli po svátku sv. Marka. Tak to říkala má babička, rodačka z Vlčího Pole. Někdy to bylo už 27. dubna, někdy až 1. května. Samozřejmě byla v sobotu pouťová zábava v hospodě u Šolců a v neděli se konala pouťová veselice pro návštěvníky tenkrát slavné pouti. Stánky a atrakce se táhly celou vesnicí. Pamatuji si, že po skončení pouti starý pan Šolc a později jeho syn zametali náves koštětem a my děti jsme pomáhaly. Odpadků bývalo hodně. To jen dávná vzpomínka. Dnes už to tak není. Zůstal jen termín a zábava pro místní ve zdejším hospodě v budově bývalé školy.“ (Takto zavzpomínala na vlčopolskou pouť na mé přání paní Jára Bulířová, rozená Hosová z Vlčího Pole. Velice jí děkuji.)

Barbory

Svátek svatých Barbory najdeme v kalendáři 4. prosince, ale je zvyklostí, že barborky chodí k dětem o den dříve, tedy 3. prosince. Barborky jsou ženské postavy zahalené celé v bílém. Hlavu mají pokrytou bílou rouškou. V rukou drží metličku, ale jsou celkem mírumilovné. Huhlají „mulí se, mulí se“, tím vybízejí děti k modlení. Děti se jich nemusí bát. Barborky nosí dětem drobné dárečky, především mlsání. Děti si dříve dávaly a mnohé stále dávají za okno punčochu, do které jim Barborky nadělují. V době mého dětství chodily přelčené za Barbory větší děti.

Oblečení většinou sestávalo ze starého prostěradla, v němž se vystřihly dva otvory pro oči. Každá Barborka musela mít v ruce větvičku, kterou vyšlehala nezbedné dítě. Než se děti vydaly coby Barbory

Mikuláš, anděl a čerti (přibl. rok 2000)

po vsi, obešly jednotlivé domy, kde byly malé děti, a dohodly si s rodiči návštěvu.

Tento zvyk se u nás bohužel neudržel, zanikl kolem roku 2005, ale v některých rodinách chodí dosud „soukromá“ Barborka, nebo alespoň nechá dětem něco v punčošce, kterou si daly za okno.

V mnoha domácnostech si lidé také dávají do vázy větvičky třešňí. Dnes se používají i další ovocné stromy, jako jsou broskve, švestky, slivoně nebo jabloně. Můžete ale zkusit i barborky z magnolie, sakury nebo okrasných jabloní. A samozřejmě se všichni těší, že jim na Vánoce vykvétou. Pokud si v tento den natrhá větvičky třešňí nebo višňí svobodná dívka a ty jí na Štědrý den rozkvétou, dotýčná se, podle pověsti, do roka vdá. Kromě toho existuje také řada méně známých tradic. Dívka si například může větvičky pojmenovat podle svých nápadníků; stane se pak nevěstou toho, jehož větvička vykvete nejdříve. Barborky se hodí i pro předpovídání šťastného měsíce. Kolikátý den po uříznutí barborka vykvete, tolikátý měsíc bude pro majitele větvičky tím šťastným.

Tento oblíbený vánoční symbol připomíná sv. Barboru, světici z maloasijské Nikomédie. Podle legendy ji sňal vlastní otec, bohatý a krutý pohanský obchodník, za to, že se nezrekla křesťanské víry. Cestou na popravu údajně do ruky uchopila větvičku, která poté uprostřed zimy vykvetla.

Čerti, Mikuláš a anděl

Mikuláš v doprovodu anděla a několika čertů chodí dům od domu 5. prosince. Nadělují dětem dárky, ty musí většinou

přeříkat nějakou básničku. Mikuláš se ptá rodičů, zda byly děti celý rok hodné. Čerti chraští řetězem, hudrají a vyhrožují dětem, že je vezmou s sebou. Na důkaz toho u sebe mají pytel, z něhož čouhá nožka s dětskou botou.

Mikuláš má na sobě plášť, na hlavě má posazenou mítru a v ruce drží berlu. Má dlouhé bílé vousy. Roucho je bílé, zlaté a rudé. Správný anděl musí být krásný a jemný, je oblečený v bílých šatech a na čele mu září hvězda. Drží se v pozadí a je symbolem dobra.

Tak jako tomu bylo i u Barborek, chodily na Bechově takto převlečené starší děti. Když jsme i my kdysi dorostli do věku, že jsme mohli chodit za Barbory a za čerty, měli jsme z toho obrovskou radost. Velmi nás bavila dlouhá příprava, bavilo nás samotné obcházení jednotlivých chalup a předávání dárečků. I když jsme většinou přišli domů vymrzlí a špinaví, vždycky jsme při tom užili spoustu legrace a odnesli jsme si spoustu zážitků. Zvykem bylo i to, že svobodní čerti, dnes je jim šedesát sedmdesát let, chodívali postrašit také štamgasty do místní hospody k Paříkovým. Někdy i deset čertů vtrhlo do lokálu s metlami a řinčením řetězů. Všem hříšníkům hrozilo, že je vezmou s sebou do pekla. Jako výkupné dostávali, jak jinak, štamprličku něčeho ostrého. Takže návrat domů býval opravdu veselý.

Na přelomu milénia se této „atrakce“ ujali dospělí. Konkrétně pánové Aleš Pítro, Karel Bartoň, Ladislav Řehák a Jan Tondr. Bylo to především z toho důvodu, že děti, které chodily za čerty, byly rok od roku mladší a úroveň upadala. Od té

doby je Mikuláš vždy dospělý muž, takže má i patřičnou autoritu. Anděl a čerti jsou někdy mladší, ale musí jim být minimálně čtrnáct let. V současnosti chodí na Bechově a Svobodíně Mikuláš, krásný anděl a dva až tři čerti. Některé děti, i ty školou povinné, dosud věří, že u nás chodí opravdoví čerti. Nemají masky, ale jsou celí černí, mají rohy, jsou cítit sazemi a občas i někoho opravdu odnesou. Jak se to tak stane? To si čerti s sebou vezmou nějaké

starší dítě, přibližně ve věku jedenácti, dvanácti let, které s nimi chodí. Před domem, který Mikuláš navštíví, si ho jeden z čertů vezme do pytle, aby malé děti viděly, že čerti skutečně někoho nesou. Z pytle se občas ozve nárek, zakňourání nebo dítě vystrčí ruku či nohu. Věřím, že zážitek to musí být pro malé děti opravdu silný, možná na celý život. (Za obsáhlé informace o bechovsko-svobodínském Mikuláši velice děkuji panu Aleši Pitrovi.)

Domnívám se, že je úžasné, že se podařilo díky mnoha obětavým nadšencům udržet staré lidové zvyky i v dnešní době, v 21. století, a že je mezi námi stále mnoho těch, kteří jsou hrdí na odkaz našich předků a snaží se ho uchovat pro další generace.

Ingrid Mendlíková

Mlynáři v Dolním Bousově a okolí za Černínů

Před nedávnem věnovala Pavla Bartková jeden díl svého záslužného seriálu článků o minulosti kraje Dědictví předků mlynářskému řemeslu; já jsem se zmínil i o mlynářích v článku o matrikách. Dostal jsem pak dotaz na jména těchto mlynářů. Snad vás tedy budou zajímat jména pánů otců, kteří v těchto mlýnech mleli přibližně od poloviny 17. století do roku

1750. Zajímavé je, jak se jednotlivé mlynářské rody vyskytují ve více objektech.

Předchozí období, kdy na Kosti vládli Lobkovicové, dosud není řádně prozkoumané, protože archiv Lobkowiczů je soukromý a není badatelům přístupný; také období následující po Černínech čeká, až bude zpracován fond Netolických ve Státním oblastním archivu v Zámruku.

Střehomský mlýn na sto let staré fotografii

Neuvádím přesně, od kdy do kdy ve mlýně pan otec působil, to nelze z matrik zjistit. Nejsou uvedena ani jména manželek a dětí mlynářů, ani jména stárků, mládků a dalších obyvatel mlýnů, ale snad i tento stručný jmenovitý přehled vás zaujme.

Bechovský mlýn 1663–1738

Kavalír, Cidlínský, Čáslavský, Nechanský, Bartásek, Vraňovský, Čihulka, Štěpánek

Buškovský mlýn 1662–1747

Kraus, Janatka

Červený (Červenský) mlýn 1661–1750

Čáslavský, Nechanický (Nechanský), Štěpánek, Kolář, Janatka

Podkostecký mlýn 1667–1721

Adamů, Žezulka neb Řehák, Spurný

Rohatský mlýn 1662–1748

Kavalír, Spurný, Vraňovský, Štěpánek, Nechanický, Janatka

Střehomský mlýn 1661–1750

Žofka, Řehák, Chudoba, Jaroš, Žezulka

Šlejferna 1665–1749

Spurný, Štěpánek, Bechyňka, Nechanský, Slavík

Valcha (Lelkovský mlýn) 1678–1718

Kosina, Nechanský, Bravenec (Braborec)

Karol Bílek

Kolo, kolo, koloběžka

Mé dětství a jistě i dětství mých vrstevníků bylo poznamenáno touhou po hračce, která by nám ušetřila řadu krůčků na chodnicích či silnicích. Touhou po koloběžce či kole. Nám třem bratřím se tato touha splnila a dostali jsme k Vánocům koloběžku. Byla tehdy jen ze dřeva, ale náš dětský sen byl splněn. Pojížděli jsme

na ní po zápraží a jiném pevném terénu. Díky malé výšce i pád nebyl nebezpečný a odnesly to maximálně odřená kolena či odřené ruce a lokty.

Pokrok se ale nezastavil. Koloběžky se zvětšovaly, materiál se měnil, stavěly se z lehkých kovů a kola už neměla jen gumové obroučky, ale byla nafukovací a odpru-

žila nerovnosti terénu. Dnes se vyrábějí koloběžky i pro dospělé a vybavují se elektromotorky. Dají se využít i ve výrobních halách a budovách s rozlehlými kanceláři či při dopravě do zaměstnání ve městech upaných provozem automobilů. Vznikly i jiné dopravní prostředky kola, motokola, motocykly, čtyřkolky pro děti či dospělé.

Koloběžky a kola však zůstávají snem dětí. A tak o prázdninách a novém školním roce jsem mohl z okna naší chalupy

v Dolním Bousově pozorovat moderní využití těchto dopravních prostředků. Díky prozíravým zastupitelům města Bousova byla většina ulic rekonstruována a s přispěním evropských dotací modernizována vyasfaltováním. Tím se ulice staly ideálním terénem pro hry mládeže na těchto bezprašných komunikacích. V podvečer se zde schází školní mládež (až 20 mladých) a využívá naši mírně svažitou ulici jako

cyklostrom. Startují zde různé kategorie prostředků k rychlostním závodům i v různých speciálních disciplínách jako jsou skoky na kole či koloběžce, samozřejmě jízda bez držení a jízda o jedné ruce apod. Mnozí překvapují svoji bravurní jízdou.

Nevím, zda si některý ze sportovců přečetl malou pamětní desku na začátku ulice, která petrifikuje záslužný čin tehdejšího zastupitelstva v čele se starostou Jose-

fem Vynikalem a podíl EU na financování těchto nákladných akcí. Bez jejich rozhodování jsme jezdili v Dolním Bousově po hrboilatých prašných ulicích. Díky jim!

Koncem prázdnin do dětské idylky zasáhla správa silnic vybudováním retardérů, které omezují nejen rychlost automobilů v ulicích, ale i hry dětí a mládeže v městských ulicích. Ti příliš nadšení nejsou.

František Zumr

Bylinářství

Lidé byli v dávné minulosti silně spjati se silami přírody a cítili se být jejich součástí. Věděli, že jim příroda poskytuje všechno potřebné a užitečné. Uvědomovali si, že každý tvor je spojen s jinými a každá bytost může existovat jen skrze další bytosti. Pozorováním a zkušeností objevili metody a prostředky, jak postupovat při běžných potížích nebo úrazech.

Vincenz Priessnitz například používal k léčení pramenitou vodu. Jako chlapec pozoroval zraněnou srnu, která se denně máčela v horském potoce, než si ránu úplně vyléčila. Účinky vodoléčby úspěšně vyzkoušel několikrát sám na sobě. Nakonec na začátku 19. století postavil první lázně, kde se léčilo pramenitou vodou.

Ale z 19. století se přenesme do středověku. Středověkému člověku bylo romantické poblouznění krásami krajiny naprosto neznámé a cizí. Romantickou žílu v člověku probudilo teprve kulturním vývojem způsobené a stále pokračující odcizení od přírody. Pozoruhodnou středověkou léčitelkou evropského významu byla Hildegarda von Bingen (+ 17. 9. 1179, ve věku 81 let!). Thomas Schäfer o ní a jejím učení napsal knihu, kde se dovídáme o historických událostech z Hildegardina života, o jejich názorech, středověké stravě, způsobech léčby, receptech a dalších souvislostech. Její výrok „Proti výše uvedeným chorobám se s boží pomocí předepisují dále popsané léky. Buď člověka uzdraví, nebo zemře, pakliže Bůh nechce, aby se uzdravil.“, se velmi podobá českému zaklínání bab kořenářek „Já, bába po Bohu, čaruju, co mohu. A co nemohu, nechám Pánu Bohu.“

Zatímco muži se spíše věnovali trhání zubů a napravování poraněných stavů, báby kořenářky přiváděly na svět děti a léčily vnitřní nemoci pomocí bylin. Své znalosti a recepty předávaly další generaci „po přeslici“. Věděly, kdy má která bylina největší sílu, které sbírat o půlnoci, za úplňku, jaké za poledne... Připravovaly masti, výluhy, odvary, náčinky nebo sušené směsi bylin. Náčinek je přípravek, který se přikládá na bolavé místo na těle. Asi nejznámější jsou „křenové placky“ při bolestech zad. Zajímavý náčinek mi popsal pamětník J. Páv. V podlouhlém úzkém plátěném sáčku byla zašitá stromová pryskyřice, zejména míza smrků. Náčinek pomáhal na krční záněty. Používal se tak, že se napřed seschlé hrudky mízy přes plátno opatrně rozmělnily poťukáním paličkou a pak se náčinek přiložil a tkaničkami uvázal kolem krku. Nechal se působit, dokud nezačala být pryskyřice opět vláčná a otok s horkostí ustoupil. Jiným krčním náčinkem se vracíme k úvodu článku, je to známý Priessnitzův obklad při suchém kašli a bolestech v krku, založený na účincích vodoléčby. A nyní jedno krásné české bylinářské říkání:

„Kořeníčko, koření, od Boha jsi stvořeny.

Tebe nesmí slunce rušit, ty se musíš v stínu sušit.

A já musím pytel ušít, co v něm budeš zavřeny.“

Někdy z neporozumění, často ze strachu, sklízely mnohé báby nevděk, přesně podle přísloví Za dobrotu na zebrotu. Vzpomeňme na dobu před několika staletími, kdy se pořádaly hony na čarodějnice. Samozřejmě i v oblasti bylinářství a léčitelství se našli různí nepoctivci, kteří využívali neštěstí druhých k vlastnímu obohacení. Ale ti se objevují napříč obory veškeré lidské činnosti a kvůli nim nemůžeme celou věc hodnotit negativně. Mnozí skutečně měli a mají snahu především pomoci nemocnému a trpícímu člověku.

V Rybníčku a Střevači žili v 19. století ranhojiči Nedvídkové. Rolník Václav Nedvídek se naučil napravovat zlomené a vykloubené končetiny (od Antonína Píchy z Hoříček u České Skalice), když si jeho šestiletý synek Václav ošklivě zlomil nohu. Jakmile malý Václav dorostl, pokračoval ve šlépějích svého otce. Skutečně mnoha lidem pomohl. K doléčení úrazů používali speciální mast vlastní výroby.

AŽ TUDY POJEDEŠ - jihočeská

Zpívala Růž. Vinciková 20.8.2017 v Telecim u Poličky
 Pozn.: šrotan: staročestý druh pelyňku
 Píseň má' prj' mnoho slab, ko nčl' nejen svatbou, ale i narozením dítěte...
 Zapsala Pavla Bartková!

Až tudy pojeděš, zastav se

Až tudy pojeděš, zastav se, já ti dám kytičku laskavce.
 Kytičku, ach, zelenou, jsi-li tak upřimnej, přijď za mnou

Až tudy pojeděš, zastav se, já ti dám kytičku laskavce.
 Kytičku i z brotanu, zda-li tě, můj milej, dostanu?

Až tudy pojeděš, zastav se, já ti dám kytičku laskavce.
 Kytičku i z bodláci, protože já tě mám nejradši.

Zpívejte, kahovšti kohouti, ať se mé srdéčko nermoutí.
 Zpívejte, až bude den, zaprahej koničky, pojedem.

Nechci nijak zlehčovat namáhavě získané vědění a dlouhá studia lékařů, kteří jsou vynikajícími znalci svých oborů. Například bez péče chirurga se dnes obejde málokdo. Vždycky platilo a stále platí, že každý má dělat svou práci, jak nejlépe umí. Tím je užitečný druhým a má z toho sám radost.

I dnešní medicína používá pradávne znalosti bylin. Antonius, osobní lékař římského císaře Augusta, používal k léčbě 47 chorob bylinu bukvici lékařskou. Ještě z těch dob přetrvalo italské přísloví „Venda la tonica et Compra la betonika“, což v překladu znamená „Prodej kabát a kup si bukvici“. Od starověku známý bolehlav, používaný k usmrcování zločinců (poprava Sokrata v Aténách), ve středověku v malých dávkách používali spolu s opiem a mandragorou k výrobě tzv. „spací houby“, s jejíž pomocí se obluzovalo vědomí nemocných při chirurgických zákrocích. Až do 20. století se bolehlavu užívalo jako léku proti černému kašli, astmatu, tetanu i jako utišujícího prostředku. Další jedovatou bylinou je rulík zlomocný. Vnitřně se užívat nesmí, ale i dnes je součástí čípků na hemeroidy a mastí proti revmatismu. V různě silném homeopatickém ředění se používá jako jedno z nejznámějších homeopatik na léčbu náhlých horečnatých stavů (belladonna).

V lékárnách se stále prodávají lety vyzkoušené byliny jako heřmánek, řepík, lípa, dubová kůra, vrbovka. Také jsou k dostání hotové čajové směsi s účinkem na dýchací, trávicí a nervový systém. Známy je urologický čaj, čaj pro kojící ženy nebo fenyklový čaj pro kojenice.

V lidové slovesnosti se do dnešních dnů dochovala třeba tato říkanka:

„Jez topinku s bedrníkem, zapíjej to kozím mlíkem.“

„Jez topinku s bobkem, budeš skákat hopkem.“

Bedrník je rostlina z čeledi miříkovitých. Dříve se používal její kořen. Dnes už jen ve Středomoří slouží její mladé listy jako koření. A bobek není nic jiného, než listí vavřínu vznešeného, dnes používaného jako koření bobkový list.

Lidovým názvům jednotlivých bylin se věnoval také A. V. Sakař. Cca před 120 lety zapsal, že bedrníku se na Sobotecku říkalo šmelhaus nebo jelení kořen. Dále v souvislosti s bylinami popisu-

je zvyk stavění březových májí v noci ze 30. 4. na 1. 5. a na svatočeské svátky. Zmiňuje se také o slavení svatojánských svátků. V předvečer svátku sv. Jana (23. 6.) si mládež víla „svatojánské pásy“ z lučních květin. Mezi bylinami, které se do pásu přidávaly, nesměla chybět plavuň a kapradí. Svatojánský pás se pak kladl ve světnici pod stůl a po osmi dnech se vynášel do stodoly, aby se tam nedržely myši. Ve svatojánský večer se pálily ohně, přes které mládež přeskakovala.

Dnes existuje množství kurzů a knih, které se věnují bylinkářství. Nejlepší je však vlastní zkušenost. Říká se, že člověk potřebuje právě ty byliny, co mu rostou na zahrádce. Není na světě bylina, aby k něčemu nebyla. Je dobré začít postupně s těmi osvědčenými, které nemohou uškodit, a postupně se seznamovat s dalšími. Když si vyrobíte domácí bezinkový likér, tymiánový sirup nebo třezalkový olej, určitě je využijete a báječně se propojíte s přírodou. U léčení bylinkami platí víc než kde jinde rčení Všeho s mírou! A při sběru bylin a dalších přírodních produktů nezapomínejme být šetrní, abychom plošně nezlikvidovali celý porost rostlin. Vyhýbáme se také sběru chráněných druhů a rostliny netrháme ani v chráněných oblastech.

A další lidová moudra, která se týká zdraví života:

- ▶ Ve zdravém těle zdravý duch.
- ▶ Veselá mysl půl zdraví.
- ▶ Čistota půl zdraví.
- ▶ Jez dopolosyta, pij do polopita, spi do polosvita a vyjdou ti naplno léta.

Buďme přírodě vděční za všechno, co nám dává: za vzduch, který dýcháme, vodu, co pijeme, za byliny, které nám prospívají. Všichni dobře víme, že nic z toho není samozřejmost. Naše těla také vytvořila příroda a přírodě je jednou vrátíme...

Závěrem jednu pěknou českou bylinkovou písničku „Až tudy pojeděš, zastav se“.

(Zdroje informací: Karel Čermák, Opomíjená místa Českého ráje; Miloš Kočka, Prameny živé vody; Thomas Schäfer, Víze - Život, dílo a hudba Hildegardy von Bingen; lidová slovesnost, pamětníci.)

Pavla Bartková

Dolnobousovští rybáři

V letošním roce chodilo v Dolním Bousově do rybářského kroužku 28 dětí. Jelikož kapacita klubovny je menší, než je zájem o tento kroužek, byly mladým rybářům, kteří již navštěvovali kroužek déle, vydány povolenky.

Průběh kroužku narušil plošný covid 19, který způsobil problémy nejen nám, ale i všem ostatním, proto se kroužek raději zrušil. Proběhly tedy 3 schůzky, které dětem nedaly tolik teorie ani praxe, kolik by bylo potřeba. Přesto se však vzájemnou pomocí ostatních mladých rybářů, děti naučily základy teorie a způsoby lovu a chování u vody.

Pro děti byly uspořádány tradiční rybářské závody na Továrenské nádrži, kde si děti vyzkoušely svoje schopnosti a závodního ducha. Konaly se 13. 6. 2020 za pěkného počasí, které umocnilo náladu a chuť závodit. Závodů se zúčastnilo 18 dětí. Všichni závodníci dostali pěkné ceny, samozřejmě z rybářského „fochu“. Poděkování patří i městskému úřadu, který každoročně přispívá na činnost rybářského kroužku pro mládež.

Výsledky dětských rybářských závodů:

1. Olbrich Pet	380 bodů
2. Olbrich Jakub	325 bodů
3. Štolovský Jan	215 bodů

4. Drahá Tereza	140 bodů
5. Nechvátal Vendelín	50 bodů
6. Pacák Marek	50 bodů
7. Havlík Jan	40 bodů
8. Štěpánek Adam	40 bodů
9. Matoušková Daniela	35 bodů
10. Karn Vojtěch	30 bodů

Největší ulovená ryba - Pacák Marek (nováček) - kapr 50 cm.

Během léta proběhly také rybářské závody dospělých a veteránů. Výsledky obou kategorií jsou uvedeny v tabulkách níže.

Rybářské závody dospělí (27. 6. 2020):

1. Bari Martin	470 bodů
2. Chytrý Martin	420 bodů
3. Hruška Josef	275 bodů
4. Hegr Jan	245 bodů

5. Nechvátal Marek	160 bodů
6. Adam Josef	105 bodů
7. Vejčík Miroslav	35 bodů

Největší ulovenou rybou byl kapr o délce 54 cm, kterého ulovil Jan Hegr.

Rybářské závody veteráni (15. 8. 2020):

1. Adam Josef	210 bodů
2. Křapka Miroslav	150 bodů
3. Vejčík Miroslav	30 bodů
4. Hrušovský Josef	30 bodů
5. Macoun Miloslav	5 bodů
6. Švida Ladislav	0 bodů

Největší ulovená ryba - cejn, 43 cm, ulovil Křapka Miroslav.

Martin Bari

Nová okna pustila do interiéru světlo

Přijíždíte-li k městu Dolní Bousov, už z dálky je mimo jiné vidět kostel sv. Kateřiny. Když přijedete blíž, všimnete si, jak se za poslední roky pomalu začíná ukazovat jeho krása. Nejen okolí je zvelebováno, ale i kostel samotný prochází sérií oprav. Zmizelo venkovní lešení, přestala být děravá střecha, na dveřích se objevila mrazná cedulka s pravidelnou bohoslužbou. O změnách si dnes budeme povídat s místním knězem Pavlem Michalcem, který v současné době kostel spravuje a zajišťuje pravidelné bohoslužby v neděli i v týdnu.

Jak moc se za poslední roky změnil interiér kostela? Co vše se stihlo opravit?

Interiér kostela se mění, bohužel, velmi pomalu. Nejvíce viditelná je oprava vnější omítky, která byla realizována v posledních letech díky práci občanského sdružení „Kostel sv. Kateřiny v Dolním Bousově“. V posledních třech letech farnost financuje postupnou opravu oken. Díky většinou drobným darům farníků a sympatizantů se nám podařilo opravit už 3 ze 4 velkých oken v hlavní lodi kostela. Pokud vše půjde dobře, rádi bychom v roce 2021 pokračovali opravou posledního okna. V následujících letech chceme začít s větší opravou interiéru. Chtěl bych také poděkovat městu Dolní Bousov, především panu starostovi Miroslavu Bočkovi, který nám ochotně podává pomocnou ruku, kdykoli potřebujeme.

Jak je těžké sehnat finance na zmíněné opravy?

Těžké to je. Z pravidelných příjmů farnosti je primárně financován běžný provoz kostela. Každá farnost také musí odvádět 35 % ze svých příjmů (kromě darů na opravy) do fondu biskupství. Na jakékoli opravy je pak potřeba zajistit financování zvlášť. Bohužel se nám nedaří úspěšně žádat o příspěvky na opravy od státní správy. Na žádosti směřované na biskupství o příspěvek na opravy, dostáváme kladnou odpověď pouze asi ve třetině případů.

Proč opravy nehradíte z peněz získaných v tzv. církevních restitucích?

Peníze, které stát vyplácí církvím jako náhradu za ukradený a zničený majetek, dostávají jednotlivá biskupství, která z nich zajišťují platy zaměstnancům, provoz církevních škol, stacionářů, nemocnic, hospiců a podobně. Část z nich je určená na investice, které mají zajistit toto financování i v dalších letech. Jednotlivé farnosti z těchto náhrad nedostávají žádnou část. Proto bych chtěl upřímně poděkovat všem dárcům, kteří nám s opravami pomáhají. I když jsou to mnohdy malé dary, jsou pro nás velmi důležité a jsme za ně vděční.

Kolik stojí oprava jednoho vitrážového okna?

Oprava jednoho velkého okna stojí 76.500,- Kč.

Co bude následovat po opravě oken, a kdy to přibližně bude?

Pokud vše půjde dobře, rádi bychom v roce 2021 pokračovali opravou posled-

ního okna. V následujících letech chceme začít s větší opravou interiéru, zejména restaurováním a kompletací hlavního oltáře, jeho výzdoby a soch. Následovat by měla nová výmalba hlavní lodi. Ale to všechno bude běh na dlouhou trať...

Kam mohou lidé v případě zájmu posílat své finanční dary?

Pokud by chtěl někdo farnosti tímto způsobem pomoci, může poslat příspěvek na účet dolnobousovské farnosti: 5516767379/0800 se zprávou pro příjemce, že se jedná o „účelový dar na opravy“. Samozřejmě je možné následně vystavit potvrzení o daru.

Věřím, že vzájemnou spoluprací farnosti, města a občanů se nám společně podaří kostelu, jako dominantě města, vrátit původní krásu. Je to stavba, kterou budovali, a o kterou stovky let pečovali občané Dolního Bousova. Dělalí to nejen k Boží slávě, ale také s vírou, že bude sloužit jejich dětem a všem následujícím generacím. Byl bych moc rád, kdyby se i dnešní generaci podařilo přidat svůj díl a přispět tak k udržení a rozvoji kulturního dědictví města. Snad tak i po nás zůstane upomínka a odkaz budoucím obyvatelům na to, že nám na našich předcích a jejich dědictví záleželo.

Co byste vzkázal nám všem do následujících dní?

Jsou mnohem důležitější věci, než finance a opravy budov. V neděli 29. listopadu letos začíná advent, krásné období před Vánocemi, které nás má připravit na blížící

se svátky. Čas, který nám komerčně zaměřený svět chce ukradnout a namluvit nám, že na první neděli adventní už začínají Vánoce a nutí nás tak do předvánočního shonu. I když letos, bohužel, i toto období prožíváme ve stínu nejrůznějších protiepidemických opatření i tíživých osobních a rodinných situací. Chtěl bych všem ze srdce popřát opravdu klidný advent a požehnané a radostné Vánoce. Svátky, kdy si připomínáme narození Ježíše, toho, který z lásky k nám lidem obětoval všechno, co měl. Dal svůj život, aby nás vysvobodil z toho, co

nás svazuje a uzdravil naše bolesti a rány. Daroval nám možnost společně se navždy radovat v nebi. Vždyť právě na připomínku tohoto Jeho obrovského daru lásky se i my se svými blízkými obdarováváme dárky.

Přesto, že letošní Vánoce budou jiné, skromnější, zřejmě bez velkých shromáždění, možná bez koncertů nebo i bez půlnočních bohoslužeb, můžeme je prožít se svými blízkými, se svou rodinou, s těmi, které milujeme. Budou jiné, ale to neznamená, že nemůžou být krásné a jedinečné. Nezapomínejme ani na ty, kteří na nás ka-

ždý den myslí, ale jsou teď od nás odříznuti zákazem návštěv ve zdravotnických zařízeních nebo domovech pro seniory. Vánoce jsou svátky, kdy si připomínáme narození toho, který je Lásky. Mysleme na to nejen v adventu a o Vánocích, ale během celého roku, mějme otevřené oči i srdce a buďme vnímaví k lidem, kteří jsou kolem nás, kteří potřebují naši pomoc, ale třeba si o ni nikdy neřeknou.

Přeji všem klidný advent, krásné Vánoce a požehnaný rok 2021!

P. Pavel

Distanc (Distanční výuka)

1. 9. 2020 jsme nastupovali do školy s nadějí, že prezenční výuka bude zachována v maximální míře co nejdéle s ohledem na možné karantény některých učitelů a žáků. Na začátku října už bylo jasné, že nás další uzavření nemine.

Od 14. 10. 2020 nastal druhý distanc, který byl v mnoha aspektech jiný a daleko náročnější pro všechny zúčastněné – žáky, rodiče a učitele. Po jarní dobrovolnosti a osobní zodpovědnosti každého žáka a jeho rodiče přišla podzimní povinná distanční výuka.

Byl vytvořen rozvrh s jasným rozpisem on-line hodin a hodin samostatné práce. Žákům, kteří neměli vlastní PC vybavení, byl zapůjčen tablet. Pouze jeden žák zůstal bez připojení na internet a výuka mu byla zadávána v tištěné podobě.

V polovině měsíce listopadu byla zřízena v naší škole tzv. určená škola pro žáky rodičů, kteří pracují v integrovaném záchranném systému nebo v zaměstnáních ve státní správě. Je mi velice líto, že jsem tuto školu neotevřela ihned po uzavření škol. Bohužel předávání informací mezi státními institucemi je naprosto tristní. Většinu informací získáváme pouze z médií. Často na poslední chvíli. Určenou školu navštěvovalo 17 žáků od třetí do páté třídy rozdělených do dvou skupin. Žáci vypracovávali zadanou výuku, přihlašovali se na videokonference se svými spolužáky.

Dva dny po nástupu těchto žáků byly otevřeny třídy pro první a druhé ročníky, pro které je distanční výuka velice náročná a obtížná.

Od 30. listopadu je škola opět otevřena pro všechny žáky prvního stupně a žáky devátých tříd. Ostatní žáci druhého stupně navštěvují školu střídavě, po týdnech.

Chtěla bych poděkovat všem rodičům, kteří podporují své dítě v jeho vzdělání a od jeho útlých let vedou dítě k samostatnosti a zodpovědnosti za svoje chování a vzdělání.

Chtěla bych poděkovat všem žákům, kteří své domácí úkoly vypracovávali samostatně a aktivně přistupovali k domácí přípravě.

Chtěla bych poděkovat všem svým kolegům, kteří přípravou distanční výuky strávili dvojnásobně více času než při klasické prezenční výuce. Stali se z nich moderátoři, režiséři, ICT technici a administrativní pracovníci, kteří denně přečetli stovky e-mailů a dokázali na ně odpovědět. Jenom učitel ví, jakou náročnou profesi vykonává.

Ještě jednou díky!

Do nového roku přeji nám všem zdraví a možnost vrátit náš život do zaběhlých kolejí bez jakýchkoli omezení.

Kateřina Karnová

Sběr papíru

Dne 18. 11. 2020 i přes současnou situaci proběhl sběr starého papíru. Do sběrný bylo odvezeno celkem 15 720 kg novin, časopisů, starých knih a letáků. Škola na svůj účet získala 23 580 Kč, které budou použity na odměny pro žáky při různých sportovních a dovednostních soutěžích.

Všem, kteří se podíleli na sběru papíru, velice děkuji.

Kateřina Karnová

Sázka na stromy, na krajinu

Koncem listopadu se osadí nově budovaná cesta od Zvolínku k Rachvalům. Jde o součást naučné stezky, o které tady již byla řeč. Alej bude kopírovat stopu cesty zaniklé. Až stromy vyrostou, přibude do letecké mapy jedna milá šmouha na rozhraní regionů. Jak půjde čas, stromy poskytnou stín, možná i ovoce, rozlámou povětrí a zabrzdí vodu v krajině. Postaví hráz erozi, zlepší ovzduší, přispějí k dojmu z nedlouhé vycházky. Zjara, když pokvetou, bude tam krásně znovu.

Na sedlovou stříšku stojanu si zvykly po setmění usedat sovy, poznat to je podle pobytových stop. Drenážní rýč prostupoval souvislým jílem a v hloubce pětáctičet centimetrů narazil na překážku. Když jsem „kámen“ vytáhl na světlo, ukázal se přede mnou zlomek kachle z kamen. Krásně zdobený. Nejbližší osada nejbliž zrovna není, jak se sem dostal, a takhle hluboko? Kdy se v těch kamnech topilo, a kde vůbec stála? Kdo do nich přikládal, a kolik se kolem scházelo lidí? K severu odbíhá pobořená hráz, zarostlá křovinami, v nichž na chvíli mizí na cestě ke Zvolínku Trnický potok. Může fragment dekorované páleniny souviset s hrází či potokem? Třeba mezi čtenáři některý odpovéd' zná.

Jen o kus dál po směru putování na prostranství u Lípy svobody je připraven pro děti herní prvek. Nabízí přechod poměrně úzké kladiny a po straně možnost skákání do dálky podle toho, jak si ve stejném ohledu vedou na obrázcích vybraní zvířecí předskokani. Možnost zábavy nabízí i vypouklá lávka při vstupu do prostranství. Stůl s lavicemi je usazen v stromovém zátiší nejvyššího místa, odkud je velmi pěkný výhled po kraji. Zadní lavice je stolu blíž a je určena dětem. Zažil jsem zde bez ohledu na to, že byl již listopad, podzimní tah motýlů - věc, kterou jsem dosud neviděl (přesuny znám jen jarní). Slunce se ukázalo krátce, ale to stačilo k tomu, aby opozdílí cestovatelé kvapně nastoupili cestu k jihu. Oceňuji v přírodě zejména tyto momenty zápolení, kdy pro přežití zvířata udělají dočista vše. Jde o divadlo překypující vitalitou.

Pak už podle směrovky přejíždím ke studánce, usadit do svahu hrubá dřeva dubu do podoby schodiště. Vedle zábradlí. A sotva je hotovo, nabírám od průchozích první ohlasy na konečně bezpečný sestup dolů. Na stojan vsazuji tištěnou tabuli do listů, vybírám olšové listy ze studánky, aby nebránily vodě stříbřit se v přepadu, uhýbám z cesty ledňáčkovi, který se tudy naučil létat a už to tu pro mne končí. Ještě přijde doplnit symbol na nohu stojanu k obkreslení tužkou a stříbrný maskot stezky. Jako na všech předešlých. Zítřejší je poslední den na práci a sedmáctého se vše otvírá. Od té chvíle si každý může okruh vyzkoušet na vlastní nohy.

U nádraží, odkud se vychází, najdete navíc mapu oblasti s trasou stezky a vyznačenými zastávkami. Nachází se na zadní straně

Kolem nově vysazených stromků se zatloukaly bytelné kůly, aby vydržely stromek chránit po několik sezón.

panelu, což se lze dočíst i v úvodním textu. Na zadní straně jsou tradičně přichystány též odpovědi na soutěž dětí.

Vážení čtenáři. Chtěl jsem rok dvacet ukončit příspěvkem o ptactvu. Napsat o nejnovějším zjištění ve světě, kdy byl za pomoci vysílačky na hřbetě opeřence přepsán rekord v cestování na dálku. O břehouši rudém z řady bahňáků, velkém asi jako hrdlička (objevuje se na tahu i u nás), který je schopen za nepřetržitého letu z hnízdiště na Aljašce doletět na zimoviště Nového Zélandu po trase dlouhé 12 200 km za jedenáct dní! K ornitologii se vrátíme znovu až v příštím roce, přednost dostala událost místní. Dovolte mi, abych popřál každému kliku, ať vykličkujeme a je nám zas veseleji. Vždyť kvůli omezením letos lidé v Praze nevidí ani náš betlém. Akce byla zrušena.

Pavel Kverek

Bechovské a svobodínské pomníky a pomníčky

Jelikož číslo Bousováka, které držíte právě v rukou, vychází na přelomu listopadu a prosince, které bychom mohli na-

zvat „duchovními“ měsíci, vybrala jsem tentokrát téma také duchovní. Pomníky a pomníčky. V naší malé vesnici se nachá-

zejí čtyři. Příliš podrobné údaje o nich nemáme, u dvou z nich ani nelze určit dobu vzniku. Údaje o nich nenaleznete ani v nejstarších zápisech kroniky.

Kaplička sv. Jana Nepomuckého na Svobodíně

Uprostřed vsi, za odbočku vpravo, stojí výklenková kaplička se sochou svatého

Svobodín, kaplička sv. Jana Nepomuckého

Jana Nepomuckého. Do seznamu nemovitých kulturních památek okresu Mladá Boleslav se dostala před rokem 1988. Stáří kapličky nelze nikde dohledat, v kronice o ní také žádná zmínka není. Je však jisté, že musela vzniknout nejdříve koncem 19. století, neboť Freidorf, jak se tehdy Svobodínu říkalo, byl založen po slezských válkách, tedy po roce 1866. Kaplička je oplocena nízkým laťkovým plotem, v němž jsou malá vrátka. Uvnitř oplocení rostou čtyři keře buxusu, část je vysypána kůrou. Nad kapličkou se ještě donedávna skláněla mohutná vrba ze sousední zahrady. Dnes lemují tuto drobnou stavbu z pravé strany dvě mladé lípy, vlevo roste keř zlatice a opodál stojí lípa s krásnou pravidelnou korunou. Kaplička je tvořena dvěma jednoduchými sloupy s mírně zdobenými hlavicemi ve světle žluté barvě. Vrchní část je tvořena obloukem připomínajícím portál. Obloukovitá stříška je plechová. Stěny tvoří jakýsi výklenek, v němž je na podstavci umístěna socha svatého Jana Nepomuckého krytá jednoduchou mříží. Postava je umístěna asi 50 cm nad zemí, je oblečená do roucha tvořeného modrou sukni a bílou volnou halenou s dlouhými rukávy. Jan z Pomuku má tmavé vlnité vlasy a vousy. Na hlavě má posazený modrobílý čepce. V levé ruce drží menší kříž.

O kapličku se dříve starala paní Marie Slavíková ze Svobodína, více než deset jí udržuje její dcera paní Marie Dlasková, taktéž ze Svobodína. Obě dámy se této činnosti ujaly dobrovolně a s láskou se o nejbližší okolí kapličky staraly. Za to jim patří veliký dík. Je úžasné, když se najdou

takoví lidé, kteří dělají nezištně něco pro své okolí a pro druhé.

Vedle kapličky bývala a stále je umístěna dřevěná lavička. Lidé tam sedávali k sousedskému popovídání, občas se tam scházely děti a hrály si tu, občas se lavička stala místem setkání zamilovaných. Dnes je toto místo připomínkou starých časů i toho, že by se měl člověk v dnešní úspěchané době pozastavit, zapřemýšlet.

Pomník padlým na místním hřbitově

V předzahrádce bechovského hřbitova stojí vlevo pomník, k němuž lidé dodnes nosí květiny, věnovaný padlým z první světové války. Nechali ho udělat občané Bechova a Svobodína. Nejprve byl umístěn uprostřed vsi, stál poblíž původní hasičské zbrojnice na Bechově, tedy v místě dnešní zbrojnice. Pomník byl odhalen 3. července 1921. Je vytesaný z pískovce. Má jednoduchý tvar, směrem nahoru se zužuje, vršek je mírně rozčleněn. V přední části je umístěna černá lesklá deska s nápisem, na němž stojí:

NAŠIM HRDINŮM
VĚNUJE
SBOR DOBR. HASIČŮ
BECHOV - SVOBODÍN.
1914 - 1918.

Podobné pomníky věnované památce padlých v první nebo druhé světové válce je v okolí spousta. Namátkou uvedu například Obrubce, Obruby, Kněžmost, Dlouhou Lhotu, Domousnice. Všude tam se našli po válce lidé, kteří byli ochotni finančně přispět k vybudování pomníku. Lidé si svých hrdinů ochotných položit život v boji s nepřítelem velmi vážili.

Kříž se sochou svätce u Klauzových

Tato socha stojí v soukromé zahradě u Klauzových proti hasičské zbrojnici, nedaleko dnes již dlouho vypuštěného rybníka Holubka. Údajně ji nechali zhotovit tři největší hospodáři z Bechova. Mezi ně patřili Dvořákové z Bechova, Fejkovi, Bobkovi či Klauzovi. Těžko odhadnout, ze které doby pomník pochází. V kronice Bechova je v zápise z roku 1936 uvedeno, že kříž byl v roce 1903 přeložen z návsi (pozemek za dnešní požární zbrojnicí) na pozemek manželů Klauzových. Vzhledem k tomuto údaji je pravděpodobné, že kříž vznikl už v 19. století. Vychází však otázka, proč

byl situován do soukromé zahrady pod úroveň silnice.

Dílo už je značně poničené a zasluhovalo by opravit. Pomník stojí na značně rozpadlém obdélníkovém podstavci o rozměrech přibližně 100 krát 50 centimetrů a výšce asi 40 cm. Následuje kvádr, v rozích zaoblený, postavený na výšku. Nad ním je umístěna nejvyšší část. Je vysoká asi 1,30 m. U spodního okraje končí strany volutou, spirálou, která kvádr mírně rozšiřuje. Horní část je zakončena špicí, na níž je umístěn kamenný kříž o výšce asi 75 cm. Doprospěred nejvyšší části pomníku je umístěn dnes už špatně viditelný reliéf zachycující zřejmě postavu svätého.

Určitě by si zasloužil vhodnější a přístupnější umístění. Dnes není přes větve rozrostlé lísky téměř vidět, podstavcem prorůstá další keř, který může v budoucnu způsobit jeho roztržení. Pomník získal větrem patinu a působí tajemně. Bohužel ho málokdo z kolemjdoucích zaregistruje.

Malý pomníček za „Janouškovou“ zahradou

Dnes se k pomníčku dostanete, když za „Bobkovou“ stodolou (dnes ranč pana Krále) zahnete doprava a půjdete po cestě až k poslednímu domku. Tam se dáte úzkou pěšinou vpravo mezi ploty a po pár metrech dojdete k pomníčku. Dříve jste mohli přijít od jihu, ale dnes je tato část ohrazená a slouží jako pastvina. Pomníček byl zřízen na památku paní Marie Novotné z Bechova, která zde po pádu zemřela. Zanechala zde manžela s malými dětmi. Po celá léta je udržovaný. Pomníček oplocený nevysokým laťkovým plůtkem je vyroben ze žuly a je na něm připevněna černá lesklá deska zachycující kopcovitou krajinu, les, v dálce vesnici, zapadající slunce a kříž. Pod tímto výjevem je nápis:

ZDE DOTLOUKLO NÁHLE
A NAVŽDY
ZLATÉ SRDCE NAŠÍ DRAHÉ
MAMINKY.
MARIE
NOVOTNÉ
Z BECHOVÉ
+ 26. 5. 1941 v stáří 39 r.

Možná i vy patříte k těm lidem, kterým pomníky a podobné drobné stavby sakrálního charakteru nic neříkají, nijak vás neoslovují. Nevadí. Každá taková stavba

či stavbička je připomínkou nějaké doby, nějakých událostí, připomínkou, že zde žili lidé, kteří vyznávali nějaké hodnoty. Pro nás mají tato drobná architektonická díla hodnotu přesahu minulosti do dnešní doby, dokumentují myšlení tehdejších lidí, jejich pocity, obavy, vděčnost, radost, potřebu uctít něčí památku. Možná, že mnozí z nás to tak cítí dodnes, pro mnohé jsou to možná věci zastaralé, zasuté někde v minulém nebo předminulém století. Co by však mělo přetrvávat, je úcta k věcem vytvořeným našimi předky i možnost radovat se třeba jen z toho, že zachovaná památka je krásná a že se můžeme těšit z pohledu na ni. Při toulkách krajinou je jistě pěkné zastavit se u sochy svatého, nebo u studánky či u kapličky. Postát, posedět, rozhlédnout se kolem, nespěchat, srovnat si myšlenky. Myslím si, že naše svobodínská kaplička k tomu přímo vybízí. Od jara do podzimu projedou Svobodínem desítky cyklistů, projdou desítky těch, kteří se vydali naučnou stezkou kolem Klenice. Ti všichni si můžou u kapličky svatého Jana Nepomuckého udělat krátkou zastávku,

Bechov, pomníček na „Obci“

můžou posedět ve stínu na dřevěné lavičce. I ostatní pomníky se můžou stát cílem procházek, které nás, poutníky, vybízejí

k zamyšlení nad životem, nad jeho nástrahami či radostmi i nad jeho smyslem.

Ingrid Mendlíková

Knihy "Za dveře"

Vážení čtenáři, nacházíme se ve složité době a byli jsme nuceni uzavřít i městskou knihovnu. Nabízíme však službu knih tzv. "Za dveře". Tu zajistíme podle následujících pravidel:

- Napište na e-mail knihovnice@dolni-bousov.cz, zavolejte na telefon **322 312 002**, napište na Facebook knihovny
- Vybrané knihy vám podle domluvy:
 - přineseme na zazvonění **před NAŠE dveře** dole před knihovnou
 - nebo přivezeme **za VAŠE dveře**. Před rozvozem vás budeme kontaktovat s upřesněním času.

Knihy, které již máte půjčené, budou všem **automaticky prodlouženy**.

Těšíme se na shledanou v lepších časech.

Vaše knihovnice

Dvacet let od Živného titulu mistra světa v armsportu

Když se začal František Živný naplno věnovat armsportu (páce), dostavily se brzy i úspěchy. V roce 1998 první medaile českého závodníka na mistrovství světa, to byl bronz v Egyptě. O rok později přivezl Živný bronz na pravou i levou ruku z ruského Vladivostoku a vrchol nastal v roce 2000. Mistrovství světa v armsportu se konalo v USA ve městě Virginia Beach a dolnobousovský rodák získal obě zlaté medaile, na levou i pravou ruku. A byl prvním Bousovákem, který se stal mistrem světa v jakémkoliv sportovním odvětví. To se dodnes nikomu dalšímu nepodařilo. Zákonitě první otázka směřovala na to, co se mu dnes, po dvaceti letech, vybaví.

„Na mistrovství světa, které bylo v říjnu, mi zůstaly krásné vzpomínky. Byly mnohem intenzivnější než zážitky z Egypta, odkud jsem dva roky před tím přivezl jako první Čech medaili z mistrovství světa. Dvě zlata jsou přece jen víc než bronz, nebo dva bronzy z roku 1999 z Ruska. Nebýt podpory pana Zetky, který mě sponzoruje dodnes, nikdy by ty medaile ani další úspěchy nebyly. Byl jsem jen kluk z ulice, který měl velkou sílu, vyhledával hospodské rvačky a sport mu nic neříkal. Všem, kteří mě k armsportu přivedli, patří můj dík. Za těch více než dvacet let se na moji fyzické přípravě podílela řada lidí – Štěpán Rác, Honza Pešta, Martin Kořátko, Roman Šouta,

Martin Szabó, Zbyněk Kotrman, Lukáš Mráz a taky můj otec. Začátky byly těžké, ale mám na ně krásné vzpomínky. Když člověk dá do těžkého tréninku všechno, výsledky se dostaví. I přes bolest, kterou to občas přináší. Mám několik přetržených šlach, pohmožděná zápěstí, namožené klouby, ale to ke sportu na vrcholové úrovni patří.“

Kde máš uložená ta dvě světová zlata?

„Medaile ze světa a z Evropy má moje maminka v kuchyni a v ložnici. Zbytek medailí mám v posilovně a u sebe v pokoji.“

Letošní rok je díky koronaviru opravdu zvláštní, sportu nepřeje. Pokračuješ přesto v tréninku? „Trénuju pořád, připravuju se s Milanem Hiršalem, prezidentem české asociace armsportu. Červnové Mistrovství Evropy v Bulharsku se nekonalo, snad bude příští rok v Litvě, kde mají tolerantnější podmínky pro pořádání sportovních akcí. Zkusím tam uspět, protože jsem byl na Evropě devětkrát druhý a titul bych chtěl získat.“

Trénujete ve dvou, nebo se vás schází víc? „Schází se nás v neděli asi osm, stůl dáme z posilovny ven a rozdělíme se do skupin. Takže nejsme pohromadě a trénujeme vlastně venku.“

Odpadli někteří borci kvůli nekonání závodů? „Právě naopak. Vysvětlili jsme klukům, že nyní mají víc času na trénování a mají tak šanci uspět, až závody začnou. Starší kluci to berou s určitou rezervou, ale mladší se do toho pustili naplno a chodí i v úterý a ve čtvrtek.“

Kolik let se ještě chceš za stolem přetahovat a co bys chtěl ještě dosáhnout? „Jak už jsem se zmínil, chtěl bych získat titul Mistra Evropy. Na posledních dvou Evropách jsem nebyl a můj největší domácí soupeř Dušan Tesařík získal vždy titul. Tak si myslím, že je v mých silách to chybějící prvenství do mé sbírky získat. A ještě jednou bych chtěl jet na nějakou profesionální soutěž a setkat s legendami světového armsportu. A závodit bych chtěl do padesáti, to jsou ještě čtyři roky. Hlava mi to dovolí určitě, jak to bude se zdravím, to se samozřejmě předvídat nedá. Ale pokud bude alespoň trochu sloužit, budu se tomu věnovat naplno. Snad mi zůstanou naklonění všichni, kteří mi drží palce a podporují mě, především Karel Zetka a Mirek Roháčik a samozřejmě mí rodiče, kteří se mnou byli v dobách dobrých i zlých, jsou tady pro mě a nyní jsem tady já pro ně. Bez nich bych se nikam nehnu, byl bych pořád jen kluk z vesnice, který má sílu.“

Postihla nákaza někoho z tvých sportovců? „Ne. Kluci, kteří chodí posilovat do školy, měli karanténu, ale z těch, kteří chodí ke mně, to zatím nikdo nechytíl. Ale vím, že mnozí kluci z Moravy byli nemocní, ale s nimi se nestykáme, protože se nekonají závody.“

Jak se ty chráníš před nebezpečím nákazy? „Doma chodím normálně, když musím někam jít, beru si roušku. A hodně do sebe cpu vitamíny, abych posílil imunitu.“

Teprve budoucnost ukáže, zda bude mít František Živný možnost zabojevat o splnění svého snu – získat evropský titul. Ale i bez něho zůstane úspěšným sportovním reprezentantem Dolního Bousova.

Miloslav Ječný

Dolnobousovský sportovní klub

Vážení sportovní přátelé, letošní sportovní rok jsme si moc neužili. Bohužel neviditelný vir dokázal porazit všechny soupeře tak, jak to nedokázal za dlouhá léta nikdo jiný. Ta nejistota co bude dále je frustrující. Sport je kořením života všech věkových kategorií, ale zatím nám není umožněno tento koníček organizovaně provozovat. Zejména dostat děti a mládež zpět na sportoviště bude pro trenéry po tak dlouhé pauze velmi těžké a složité. Proto i touto

formou bych chtěl apelovat na rodiče, aby dětem pomohli dostat se zpět na fotbalové hřiště a nezůstali lhostejní, pokud jim jejich dítě řekne, že už sportovat nebude.

Co bude následovat, kdy se rozvolní restriktce, kdy budeme moci organizovaně trénovat a připravovat se na zápasy, to nikdo v tuto chvíli neví. Snad bude příští rok na jaře lépe a opět se potkáme se všemi na fotbalovém stadionu ve víru fotbalových zápasů.

Závěrem mi dovoluťe poděkovat všem fanouškům, rodičům, hráčům, trenérům a sponzorům za podporu a reprezentaci klubu v této zkrácené sezóně.

Sportovní klub přeje všem krásné a klidné vánoční svátky, zdraví a štěstí v roce 2021.

*Miroslav Boček
sekretář klubu*

Horní řada: Václav Zumr, Pavel Hampl, Petr Vynikal, František Klíma, Jan Štejskal, Petr Ježek, Miroslav Horák, Ondřej Klíma, Adam Donát, Roman Gereg, trenér Luděk Holub

Spodní řada: Milan Merva, Tomáš Šolc, Jakub Kasal, Aleš Pavlíš, Michal Horák, Lukáš Bobek, Filip Rejzek

Tým DBSK v soutěži SPORT INVEST 1. A třída skupina B (foto R. Stránský)

*Tipy na vánoční dárky
z bousovského infocentra.*

VÝROBA BETONOVÝCH PRVKŮ

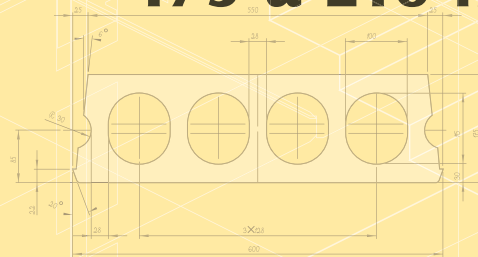
Myslíme ekologicky, stavíme ekonomicky

vyrábíme a prodáváme tenkostěnné betonové tvárnice, zámkovou a betonovou dlažbu, štípané tvárnice, ztracené bednění, stropy a nízkoenergetické domy.

Stropní panely ALIDAL 175 a 210 mm

80 m² stropu ALIDAL
položeno za 1 hodinu

• pohledové zdivo • stropní konstrukce • zámková dlažba • tenkostěnné tvárnice • ztracené bednění • zahradní prvky

DOBIÁŠ, spol. s r. o. • Kněžmost 237 • tel.: 602 193 523 • www.dobias-knezmost.cz • www.alidal.cz

Společenská kronika

Poděkování

Děkuji panu starostovi Mirku Bočkovi, paní Marcele Jelínkové, hasičskému sboru Vlčí Pole a celé mé rodině za blahopřání a dárky k mým narozeninám.

Jan Šimůnek

Děkuji Městu Dolní Bousov členům obce Baráčníků, celé rodině a všem přátelům za gratulaci a dárek k mým narozeninám.

Dana Karásková

Smuteční poděkování

Dne 24. listopadu uplyne 5 let, co nás navždy opustil milovaný tatínek, dědeček a pradědeček pan Karel Hosa z Vlčího Pole. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. S láskou a úctou vzpomínají
manželka Jaroslava, dcera Jaroslava a syn Karel s rodinami.

**Kácení a řez
rizikových stromů
stromolezeckou technikou.**

**Objednávejte na
tel.: 606 527 091**

Městská knihovna Dolní Bousov

Milí přátelé Světlušky, děkujeme, že spolu s námi pomáháte nevidomým a slabozrakým.

Do sbírky Světluška se vám v roce 2020 podařilo vybrat krásných 1 490 Kč.

světluška **Nadační fond**

**ŠŤASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE
A ÚSPĚŠNÝ NOVÝ ROK**

přejí

KADERNICTVÍ VĚRA – pánské, dámské a dětské kadeřnictví Dolní Bousov, tel. 606 530 321

KONTEJNERY NOVÁK – odpady – sutě – ekologické likvidace aut Dolní Bousov, tel. 602 223 726

CENÍK INZERCE

Občanská inzerce

Zahrnuje krátké osobní oznámení občanů (kondolence, gratulace k životním výročím, vzpomínka atd.) v obvyklém rozsahu 2 – 3 řádky po 60ti znacích – 50,- Kč.

Řádková inzerce

Jednoduchý řádkový inzerát a stručné nabídky prodeje, koupi či pronájmů – 1 řádek nebo 40 znaků vč. mezer – 15 Kč.

Plošná inzerce

1 strana (250 x 190 mm)	1 500,- Kč
1/2 strany (125 x 190 mm)	800,- Kč
1/4 strany (125 x 85 mm)	400,- Kč
1/8 strany (85 x 60 mm)	200,- Kč
sloupeček (60 x 80 mm)	150,- Kč
sloupec (120 x 80 mm)	350,- Kč

Sleva pro opakování inzerátu

Opakování 2-3 x za rok sleva 15 %, 4-6 x za rok 20 %.

Podklady pro inzerci

- texty nejlépe elektronicky nebo čitelně na papíře
- fotky v min. rozlišení 300 dpi nebo originál fotografií (nikoli tištěnou z PC)
- formát doc, pdf nebo jpg
- platbu lze uskutečnit hotově při podání nebo bezhotovostním převodem

Příjem inzerci nejpozději v den uzávěrky pro uveřejnění ve zpravodaji, který vyjde k 1. následující měsíc.

Informace o inzerci získáte v infocentru, tel.: 322 312 001, e-mail: infocentrum@dolni-bousov.cz.

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1250 výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 1. 2021. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkuje se za pochopení.

Barbora Čihulková

Elena Ouzká

Ema Mužičková

Emílie Mulačová

František Hašlar

Jan Čavis

Karolína Jelínková

Martin Černý

Martin Svoboda

Martin Švajda

Mia Martinková

Viktor Zpěvák

Kamila Křenová

Milan Tejchman